

3036

GENERALIS TEMPORUM NOTIO

Brevissime exhibens

VICISSITUDINEM
RERUM HUMANARUM
AB ORBE CONDITO

usque ad Ætatem nostram,

AUCTORE

PETRO LUDOVICO DANES
CASLETANO,

Sacrae Theologiae in Alma Universitate
Lovaniensi Doctore, Ecclesiae Cathedralis
Iprensis Canonico Graduato, Pœnitentiario,
& Seminarii Episcopalis ibidem Præsidente.

VENETIIS,
EX TYPOGRAPHIA BALLEONIANA.

MDCCLVI.

Superiorum Permissu, ac Privilegiis.

Fonolo Santoro

D 14 / III

PRÆFATIO.

UM olim mitteretur à Deo
 Moyſes in Ægyptum, ut
 fratres ſuos Iſraelitas dura
 ſervitute preſſos in liber-
 tatem revocaret, Ecce
 ajebat Deo, ego vadam ad
 Filios Iſrael, & dicam eis: Deus patrum
 veſtrorum miſit me ad vos. Si dixerint
 mihi: quod eſt NOMEN ejus: quid dicam eis:
 dixit Deus ad Moyſen: EGO SUM QUI
 SUM. Ait: ſic dices filiis Iſrael: QUI
 EST, miſit me ad vos. Et mox infra
 ſubjungit. Hoc nomen mihi eſt in ater-
 num, & hoc memoriale meum in genera-
 tionem & generationem. Nullum utique
 præ hoc nomen eſt, quod inter vitæ hujus
 mortalis tenebras plenior nobis divi-
 nitatis notionem ingerat. Designat enim
 verò fontem & cauſam totius eſſe: deſi-
 gnat eſſe illimitatum totam in ſe com-
 plectens eſſendi plenitudinem, eſſe im-
 menſum, immutabile, æternum intermi-
 nabilem vitam totam ſimul & perfectiſſi-
 mē poſſidens, ut quidem in noſtro con-
 cipiendi modo reliqua inde divinitatis
 attributa dimanant. In eandem ſenten-
 tiam.

Exod. 3. 13.
 & ſeqq.

o. 5v.
 LXX.

etiam dicebat Deo Propheta Regius :
Ps. 89. 2. Priusquam montes fierent, aut formaretur terra & orbis, a sæculo & usque in sæculum TU ES Deus. Considerans autem stabilem illam Dei creatoris nostri æternitatem, quæ citra transmutationem omnem, omnemque vicissitudinis obumbrationem omnibus temporibus commensuratur, simplicitate sua complectens omnia, omniaque transcendens, paulo post subjungit: *Ibid. v. 4.* Mille anni ante oculos tuos, tamquam dies hesternæ quæ præterit; quod repetens & explicans Apostolorum Princeps Petrus, sic ait: *2. Petr. 3. 6.* Unum verò hoc non lateat vos charissimi, quia unus dies apud Dominum sicut mille anni, & mille anni sicut dies unus. Ille ergo EST, & solus verè est, qui necessariò, & semper idem, semperque tranquillus est. Quid contra nos sumus? Verbis Prophetarum, & quotidiana experientia nostra clarissimè lucefcet. *Psal. 102. 4.* Recordatus est, inquebat David, quoniam PULVIS sumus; homo sicut FOENUM dies ejus, tamquam FLOS AGRI sic effloreat. Quoniam spiritus periransibit in illo, & NON SUBSISTET, & non cognoscet amplius locum suum. *Ecclesi. 1. 4.* Generatio, inquit Sapiens, præterit, & generatio advenit, id quod usque adeò verum est ut sæno primum nascenti, mox virenti, paulo post, succiso nationes & populi ab *Isaia* rectissime com-

paten-

parentur. *Vox dicentis: clama. Et dixi: quid clamabo? OMNIS CARO FOENUM, & omnis gloria ejus quasi flos agri. Exsiccatum est fœnum, & cecidit flos, quia Spiritus Domini sufflavit in eo. VERE FOENUM EST POPULUS: exsiccatum est fœnum & cecidit flos: verbum autem Domini nostri manet in æternum.* Nulquam nobis ea veritas luculentius patefcit, quàm in serie Chronologica, sive compendiosa temporum ratione, quæ humanarum rerum alternationes, ac præsertim succedentium sibi imperiorum regnorumque vicissitudines exhibet. Eo spectat generalis hæc & brevissima temporum notio, quam tuis commodis, benevole lector, offerimus. Sive Historiæ & Chronologiæ studio operam jam inde impenderis, sive id facere nondum incæperis, adjumenti aliquid adferre tibi poterit succincta hæc series Chronologica. Si primum, refricabit conservabitque rerum antea perceptarum memoriam; si posterius, generalem quamdam rerum in orbe gestarum, temporumque, quibus notabiliores in humano genere vicissitudines contigerunt, notitiam ingeret, qua saltem graviores *Anachronismi*, id est, errata circa rationem temporum, quibus eventus memorabiles ad alia prorsus, quam quibus contigerunt, tempora referuntur (id quod viros literatos non mediocriter dedecet,) evitentur.

Cognitio hæc, quantumvis exilis adhuc & obscura, non parum commodi & facilitatis adferet. *Historia* tum sacræ tum profanæ utiliter pervolvendæ. Conferet etiam frequens & attenta hujus vicissitudinis meditatio, ut admirari discas perpetuam veræ religionis stabilitatem, sapientissimamque divinæ providentiæ, cuncta hæc administrantis gubernationem, ita ut, cum psalte, regio Deum alloqui consuecas: *Initio tu Domine terram fundasti, & opera manuum tuarum sunt Cæli. Ipsi peribunt, tu autem permanes, & omnes sicut vestimentum veterascent, & sicut opertorium mutabis eos, & mutabuntur. TU AUTEM IDEM IPSE ES, ET ANNI TUI NON DEFICIENT.*

Si quod tuæ utilitatis amore in lucem iam profertur opusculum, tibi, amice lector, non displiceat, incitamento id esse poterit, ut in tua pariter commoda, Deo benè volente, posthac edamus prolixiores *Tabulas Historico-Chronologicas*. Patriarcharum, Pontificum, Regum, Dynastarum, urbium, rerum, viro- rumque illustrium ab orbe condito ad hæc tempora nostra, per singula sæcula, concinno ad juvandam memoriam ordine distributas, quæ velut viæ duces lampadesque esse possint historiis omnibus, siue generalibus, siue particularibus, siue ecclesiasticis, siue profanis, distincte utiliterque evolvendis.

GENE-

GENERALIS

TEMPORUM NOTIO

AB ORBE CONDITO
usque ad annum M. DCCXX. VI.

S. I.

PRIMA Temporum Divisio per VII.
mundi Ætates.

TEMPUS omne, quod ab orbe condito hucusque fluxit, ac porro fluxurum est usque ad mundi finem, in VII. Ætates dispescitur, post quas *ostavam* præstolamur in Cælo, ubi quæ * ab æterno fuit misericordia Domini usque in æternum futura est super viventes eum.

Notavimus * alibi magnam esse inter Hebræos Græcosque SS. Bibliorum codices in annorum numero differentiam, qui illos in supputandi ratione sequendos putant, ab ortu mundi usque ad Natalem Christi salvatoris, annos numerant circiter quater mille: Qui verò hac in parte Græcos LXX. interpretum.

A 4.

CO-

* Ps. 102.
26.* Institut.
p. 1. s. 1.
c. 7. 8.

codices sinceriores existimant, annos numerant plures quinguis mille. *Eusebius* & cum ipso *Martyrologium Romanum* statuunt 5190. *Clemens Alexandrinus* 5624. *Pezronius* in antiquitate temporum restituta demonstrare contendit computandos esse 5872. Quia autem nostrum non est tantas componere lites, calculum exhibebimus, qui hoc tempore inter recentiores chronologos præ cæteris videtur esse receptior.

Prima itaque mundi Ætas ab *Adamo* usque ad universale *Diluvium* annos complectitur 1656.

II. à *Diluvio* usque ad vocationem *Abrahami*. 426.

III. à *Vocatione Abrahami* usque ad *Exodum*. 430.

IV. ab *Exodo* usque ad *castrametum Salomonis* fundamenta, anno quarto 440.

V. à *fundatione Templi*, usque ad finem captivitatis *Babylonicæ*, & restitutionem à *Cyro* libertatem. 474.

VI. à *libertate per Cyrum data* usque ad verum * *Christi* natalem 534.

VII. ab *Adventu Salvatoris*, usque ad summationem sæculi decursura est, in qua hucusque fluxerunt XVII. sæcula integra, fluitque annus 26. decimi octavi.

S. II.

SECUNDA Temporum Divisio in obscura, fabulosa & historica.

Pertinet hæc ad historiam profanam, in qua obscura dicuntur tempora, quæ ab ortu

ortu mundi fluxerunt usque ad *Ogygium* in *Attica Diluvium*, quod incidit in annum mundi 2248. ante æram *Christi* vulgarem 1756. & 980. ante primam *Olympiadem*.

Fabulosa censentur, quæ ab *Ogygis Diluvio* usque ad primam *Olympiadem* decurrerunt per annos ferè mille, usque ad annum ante *Christum* 776. quo pertinent *Argonautæ*, *Hercules*, *Ulysses*, *Helena*, *Troja*, omnesque illi apud Poetas celebrari *Heroes*.

Ab *OLYMPIADIBUS*, quarum prima æram *Christi* vulgarem 776. annis antecedit, deducuntur apud profanos auctores tempora *Historica*, & *Epochæ certiores*.

Quamquam enim inficiari non possumus plurima esse in re *Chronologica incerta*, ac mira perplexitate involuta, sunt tamen insigniores quædam *Epochæ* extra omnem controversiam positæ, à quibus qui aberrat, vel ultro recedit, hoc ipso suam in *Doctrina* Temporum prodit imperitiam. Præcipuarum Catalogum, qui pro *Lapide Lydio* esse possit, exhibet * *Petavius* in opere doctissimo & utilissimo, cui *Rationarium temporum* nomen fecit, quarum plerasque suis infra locis breviter adnectemus.

Juvabit hic annorare quid sibi velit nomen * *EPOCHÆ*, quo sæpius nos uti oportebit. Sunt itaque *Epochæ* certa quædam tempora celebriora, magnæque aliqua mutatione illustria, ad quæ memoria causa cetera passim referuntur; quemadmodum & in *mappis Geographicis* ad civitates quasdam celebriores, quarum situs memorie facilius imprimatur, loca alia minis illustria referri solent.

* Plerique hodie critici æram nostram vulgarem quatuor annis vero *Christi* Natali posteriorem esse contendunt.

* P. 2. l. 1. c. 15.

* Von Graevius est à verbo *epochos*, id est, inflexio, distinctio.

S. III.

TERTIA Temporum Divisio in XIV. epochas principales.

SUB Novem Epochis principalibus memoriae causa collocari solent hodie tempora, quae à mundi conditu usque ad Christi Servatoris adventum interfuxerunt, quae sunt: 1. Creatio. 2. Diluvium. 3. Vocatio Abrahami. 4. Lex scripta. 5. Excidium Trojanum. 6. Templum Salomonis. 7. Roma condita. 8. Cyrus. 9. Scipio, seu Carthago victa.

Novem istis quinque aliae adjunguntur, sub quibus digeruntur tempora, quae à Christi Natali hucusque fluxerunt, suntque: 1. Nativitas D. N. J. Christi. 2. Constantinus Magnus. 3. Carolus Magnus. 4. S. Ludovicus Galliae Rex. 5. Lutherus & Haereses occidentis.

Ita sunt universim XIV. ad quarum aliquam quidquid ullo unquam tempore gestum fuit, reduci oportet. Juvabit eas hic rudi pennicillo delineare, & sub illis illustriores Regnorum Rerumque publicarum, vicissitudines collocare, ut generalis temporum series tota semel animo distinctè comprehendatur, quo sensim studio & labore perfici possit, cujus rei quae & quanta futura sit utilitas, sola docere poterit experientia.

S. IV.

Series Temporum ab ORBE CONDITO usque ad CHRISTUM in IX. Epochas distribuitur.

Quemadmodum ad IX. Epochas principales reducitur totum temporis spatium, quod

quod ante Christum fuit, ira ad octoginta octo personas, consequenti quadam serie sibi succedentes, hoc, qui sequitur, modo revocari potest.

I. CREATIO.

Epocha I., quae & prima est Mundi aetas, annos habet 1656. Personas X.

1. ADAM.	6. Jared.
2. Seth.	7. Enoch.
3. Enos.	8. Mathusala.
4. Cainan.	9. Lamech.
5. Malaleel.	10. NOE.

II. DILUVIUM.

Epocha & Mundi aetas II. comprehendit annos 426. Personas item X.

11. Sem.	16. Rheu.
12. Arphaxad. Septuaginta interpp. Cainam hic interferunt.	17. Sarug.
13. Sale.	18. Nachor.
14. Heber.	19. Thare.
15. Phaleg, sub quo confusio linguarum ducentis circiter annis post diluvium.	20. Abraham, qui anno mundi circiter bis millesimo, bis item mille annis ante Christum natus est.

III. VOCATIO ABRAHAM.

Epocha & aetas Mundi III. quae incipit cum Abraham haberet annos 75. complectitur annos 430. personas VI.

21. Isaac, sub quo * OGYGIUM IN AETICA DILUVIUM, annis ante Christ. 1756.

A. 6

22. Ja.

* Hucusque apud profanos auctores tempora obscura.

12 *Generalis Temporum Notio.*

22. Jacob, qui *Ægyptum ingressus est*, annis ante Christum circiter 1700.
 23. Levi. | 25. Amram.
 24. Caath. | 26. Moyses.

IV. LEX SCRIPTA.

* Memoria causa numeros rotundos adscribimus: numerantur 480.
 * Numerat Petavius circiter 350. alii paulo pauciores. Ar Eusebius Casarens. 800.

Annis circiter 1500. ante Chr. est *Quarta Mundi ætas*, quæ durat usque ad iacta Templi fundamenta annis * ferè 500. Continet autem hæc Epochæ usque ad everfam Trojam, annos * plus quàm 300. personas IX. nempe post *Mosen*

27. Josue. | 31. Debora cum Baraco.
 28. Deinde JUDICES, quorum primus *Orthoniel*. | 32. Gedeon.
 29. Aod. | 33. Abimelech.
 30. Samgar. | 34. Thola.
 | 35. Jair.

V. EXCIDIUM TROJANUM.

Annis ante Æram vulg. 1184. vel juxta marmora Arondelliana 1209. Complectitur hæc Epochæ usque ad Templum Salomonis annos ferè * ducentos: personas IX.

* Juxta Petavius 171.

36. Jephthe. | 41. Samuel.
 37. Abesai. | 43. Sequuntur REGES Hebræorum, quorum primus *Saul*.
 38. Ahialon. | 44. David.
 39. Abdon.
 40. Sampson.
 41. Heli.

VI. TEMPLUM SALOMONIS.

Annis ante Christum 1012. est *Quinta mundi*

Generalis Temporum Notio. 13

di *Ætas*, quæ usque ad *Cyrum* protenditur per annos 474. hæc autem Epochæ, durans usque ad *Romam conditam*, annos habet ferè 260. personas XII.

45. Salamon. | 52. Joas.
 46. Roboam. | 53. Amasias.
 47. Abia. | 54. Ozias sive Azarias, sub quo incipiunt * OLYMPIADEÆ annis ante Christum 776.
 48. Asa. | 55. Joatham.
 49. Josaphat.
 50. Joram.
 51. Ochozias & Athalia Mater.

* Hic faciunt in Historia profana tempora fabulosa, incipiuntque Historica

VII. ROMA CONDITA.

Annis ante Æram vulg. 753. Ante libertatem Judæis per *Cyrum* redditam 215. quod spatium temporis personas exhibet IX.

56. Achaz. | 57. Ezechias, sub quo iniit *Æra Nabonassari*, 26. Febr. ante Christum. 747.
 58. Manasses. | 60. Josias.
 59. Amon. | 61. Joachaz.
 | 62. Joakim, sub quo incipiunt *septuaginta anni captivitatis Babylonice*, ante Christum 607.
 130. annis post destructum à *Salmanasare* Regnum *Israël*.
 63. Jeconias. | 64. Sedecias, ultimus Regum *Juda*.

VIII. CYRUS.

Sive populus Dei in libertatem restitutus, ante Christi natalem 534. Ante *victam Carthaginem* annis 336. Est *Sexta mundi Ætas*, quæ usque ad Æram Christi

Christi vulg. procurrit per annos 538.
Numerantur sub hac Epochæ octava Pon-
tifices Iudeorum III.

65. Jesus filius Jo- | 66. Joachim.
sedechi, | 67. Eliaſib.

Ejectis Regibus, Romæ statuuntur Con-
sules anno urbis conditæ 245. ante
Æram Christi.

Eugam Xerxis Persarum Regis è Græ-
cia, post Navale cum Græcis certamen
ad SALAMINEM factum, certum est
contigisse anno primo Olympiadis 75.
id est ante Chr.

SEPTUAGINTA HEEDOMADE
Danielis incipiunt ante Christi.

Bellum PELOPONESIACUM, quod
annos 27. tenuit, certum est iniſſe annis
ante Æram vulgar.

Roma capta à Gallis.
68. Jojada. | 69. Jonathan.

ALEXANDRI MAGNI Victoria ad
Arbella, & Imperii Persici occasus, in-
cidit in annum ante Christi.

Periodus Callipica incipit à 29. Junii an-
ni sequentis, mors autem Alexandri in
ann. ante Christi.

71. Onias I. | 72. Simon I. sub quo Æra Seleucidarum,
qua Macedones in Oriente usi sunt, qui-
que anni Græcorum vocantur in libris Ma-
chabæorum, cœpit ante Christi.

Sed in libro Machab. ejus initium à
Vere: in secundo autem libro, ab Au-
tumno sequente ducitur.

73. Eleazarus, sub quo IXXII. INTER-
PRÆTES ante Christi.

Bellum Punicum I.

74. Manasses.

75. Onias II.

Bellum Punicum II.

76. Simon II.

77. Onias III.

IX. SCIRIO, sive CARTHAGO
VICTA.

Anno urbis conditæ 552. ante Æram
Christi.

Personæ usque ad Chr. ex Iudeorum hi-
storia supersunt XI.

78. Jason.

79. Menelaus, sub quo Antiochus Epipha-
nes, templum profanavit Hierosolymis,
incipitque Asmonæorum principatus ante
Christi.

80. Alcimus.

81. JONATHAS Mathatæ filius, Jude
Machabæi frater.

Bellum Punicum III. ante Christi.

82. Simon Jonathæ frater.

83. Joannes Hyrcanus.

Bellum Jugurthinum.

34. Aristobolus, qui primus post redi-
tum è captivitate Babylonica, REGIS
titulum gessit in Judæa.

85. Alexander Jannæus Rex.

Bellum Mithridaticum.

Bellum Asiaticum sive sociale.

86. Alexandra Regina.

87. Hyrcanus II. quo de Pontificatu dejecto,
Aristobolus frater ejus eum occupat

Annus primus Julianus cœptus est an-
te Christi.

Monarchia Romanorum.

Hyrcanus iterum dejectus ab Alexandro
Ari.

- Christi vulg. procurrit per annos 538.
Numerantur sub hac Epochâ octava Pon-
tifices Iudeorum III.
65. Jesus filius Jo- | 66. Joachim.
sedechi, | 67. Eliaſib.
Ejectis Regibus, Romæ statuuntur Con-
sules anno urbis conditæ 245. ante
Æram Christ. 509.
Eugam Xerxis Persarum Regis è Græ-
ciâ, post Navale cum Gracis certamen
ad SALAMINEM factum, certum est
contigisse anno primo Olympiadis 75.
id est ante Chr. 480.
SEPTUAGINTA HEEDOMADE
Danielis incipiunt ante Christ. 454.
Bellum PELOPONESIACUM, quod
annos 27. tenuit, certum est inisse annis
ante Æram vulgar. 431.
Roma capta à Gallis. 390.
68. Jojada. | 69. Jonathan.
| 70. Jaddus, sub quo
ALEXANDRI MAGNI Victoria ad
Arbella, & Imperii Persici occasus, in-
cidit in annum ante Christ. 331.
Periódus Callipica incipit à 29. Junii an-
ni sequentis, mens autem Alexandri in
ann. ante Christ. 324.
71. Onias II. 312.
72. Simon I. sub quo Æra Seleucidarum,
qua Macedones in Oriente usi sunt, qui-
que anni Græcorum vocantur in libris Ma-
chabeorum, cœpit ante Christ.
Sed in libro 1. Machab. ejus initium à
Vere: in secundo autem libro, ab Au-
tumno sequente ducitur. 312.
73. Eleazarus, sub quo XXXII. INTER-
PRETES ante Christ. 284.

- Bellum Punicum I. 264.
74. Manasses. 76. Simon II.
75. Onias II. 77. Onias III. 218.
Bellum Punicum II. 218.
IX. SCIPIO, sive CARTHAGO
VICTA.
Anno urbis conditæ 552. ante Æram
Christ. 201.
Personæ usque ad Chr. ex Iudeorum hi-
storia supersunt XI.
78. Jason.
79. Menelaus, sub quo Antiochus Epipha-
nes templum profanavit Hierosolymis,
incipitque Asmonæorum principatus ante
Christ. 168.
80. Alcimus.
81. JONATHAS Mathathæ filius, Judæ
Machabæi frater.
Bellum Punicum III. ante Christ. 149.
82. Simon Jonathæ frater.
83. Joannes Hyrcanus.
Bellum Jugurthinum. 111.
34. Aristobolus, qui primus post redi-
tum è captivitate Babylonica, REGIS
titulum gessit in Judæa.
85. Alexander Jannæus Rex.
Bellum Mithridaticum. 94.
Bellum Mariscum sive sociale. 91.
86. Alexandra Regina.
87. Hyrcanus II. quo de Pontificatu dejecto,
Aristobolus frater ejus eum occupat
Annus primus Julianus cœptus est an-
te Christ. 45.
Monarchia Romanorum. 43.
Hircanus iterum dejectus ab Alexandro
Arie.

Aristobuli filio, iterumque ab Antigono Alexandri fratre, tandem à Parthis acribus mutilatus abducitur, inque locum ejus substituitur

88. *Antigonus*, quem *Herode* Ascalonita post triennium superavit & sustulit, ante Christ.

Hoc *Herode* regnante natus est J. C. D. N. 37.

Hæc itaque brevissima est series temporum, quæ ante Christi Salvatoris adventum fluxerunt, in qua pauca expressa sunt, ne memoria eorum, qui in his rebus adhuc rudēs sunt, multitudine confundatur. Ad eorum interim elucidationem conferri poterunt quæ *Institutionum* p. 1. sect. 1. capp. 8. 9. 10. & 11. exposita sunt.

VII. MUNDI ÆTAS.

S. V.

Series Temporum Novi Testamenti, in V. Epochas principales, & XVII. sæcula distributa.

EPOCHÆ X. NATIVITAS D. N. J. C.

Hæc ab initio Ætæ vulg. Christi. usque ad pacem Ecclesiæ redditam per Constantinum Magn. annos complectitur 312. Exhibet autem NASCENTEM Ecclesiam, Jesu Christi doctrina, miraculis & morte fundatam, Apostolorum & successorum prædicatione quaquaversum propagatam, diris infidelium persecutionibus divexatam, & innumerabilium Martyrum sanguine irrigatam, sub Romanis Pontificibus XXXIII. qui penè omnes Martyrū coronam putantur adepti, Impe-

Imperatoribus autem Rom. XL. quorum plerique cruenta etiam morte sublati sunt.

PONTIFICUM

Hujus Epochæ hæc est series, quibus annum à Christi Natali adjungimus, quo singuli decesserunt.

SÆCULO I.

I. S. PETRUS ab anno circiter 42. usque ad 67. quo Romę sub Nerone Imp. anno ejus XIII. M.

II. S. LINUS m. 78.

III. S. CLETUS m. 91.

IV. S. CLEMENS M. 100.

SÆCULO II.

V. * S. ANACLETUS m.

110.

VI. S. ENARISTUS M. 119.

VII. S. ALEXANDER I. m.

130.

VIII. S. SIXTUS I. m.

140.

IX. S. TELESOPHUS M.

152.

X. S. HYGINUS m. 156.

XI. S. PIUS I. m. 165.

XII. S. ANICETUS m. 173.

XIII. S. SOTER m. 177.

XIV. S. ELEUTHERIUS m.

191.

XV. S. VICTOR I.

m. 201. Inter hunc Pontificem & Polycratem Episcopum Ephesinum aliosque Asiaticos gravis efferbuit controversia de die Paschæ celebrando.

SÆCULO III.

XVI. S. ZEPHYRINUS M.

219.

XVII. S. CALLISTUS m.

224.

XVIII. S. URBANUS I.

M. 231.

XIX. S. PONTIANUS M.

235.

XX. S. ANTHIMERIUS M.

236.

XXI. S. FABIANUS M.

250. vacat sedes anno uno & sex mensibus.

XXII.

* Hæc Græci scriptores & quidam hodie recentiores confundunt cum Cleto, multumque variant in assignando sequentibus Pontificibus anno mortis.

- XXIII. S. CORNELIUS M. 253. Adversus hunc Pontificem Primum schisma suscitatum est, electo Novatiano heretico.
- XXIII. S. EUCIUS R. M. 255.
- XXIV. S. STEPHANUS R. M. 257. Ad hujus præsertim Pontificatum pertinet celebris contentio de rebaptizandis Hæreticis, in qua Ecclesia Romanæ traditionem & praxim adversus S. Cyprianum, Carthaginensem cum Africanis suis, & Firmilianum Cæsareæ in Cappadocia, Episcopos, Stephanus fortiter constanterque asseruit.

* De hujus lapsu, & penitentia in Concilio Sinuesano, varia sunt sententia.

ROMANI IMPERATORES

Et Temporis intervallo hi fuerunt.

- I. Octav. Augustus Cæsar, cujus anno 42. J. Christus Natus est. m. anno Christi 64.
- II. Tiberius m. 37.
- III. C. Caligula m. 41.
- IV. Claudius m. 54.
- V. NERO, à quo Prima adversus Christia-

- ianos Romæ mota est persecutio an. 64. m. 68.
- VI. Galba.
- VII. Otho.
- VIII. Vitellius.
- IX. Vespasianus sub quo Exorsa sunt Hierosolyma circ. an. 70. m. 79.
- X. Titus * R.
- XI. DOMITIANUS † Fr. sub quo Secunda persecutio an. 94. m. 95.
- XII. Nerva m. 98.
- XIII. TRAJANUS, sub quo Tertia persecutio an. 107. m. 117.
- XIV. ADRIANUS sub quo Quarta persecutio circ. an. 118. m. 138.
- XV. ANTONINUS PIUS, sub quo Quinta persecutio m. 161.
- XVI. MARCUS AURELIUS Antonin. sub quo Sexta persecutio m. 180. Et Lucius Verus Fr. & collega Imperii m. 170.
- XVII. Commodus F.
- Marci Aurelii m. 193.
- XXVIII. Helvius Perpetua m. 193.
- XIX. Didius Julianus Jurisc. m. 193.
- SÆCULO III.
- XX. SEVERUS, sub quo Septima persecutio ab an. 202. m. cap. 3. §. 4. De conciliis Occumenic. ibid. cap. 2. §. 11.
- XXI. Antonin. Caracalla F. m. 217.
- XX. Macrinus cum filio m. 219.
- XXIII. Alagabalus m. 222.
- XXIV. Alexander Severus, propensus in Christianos, præsertim ob Matrem m. 235.
- XXV. MAXIMINUS senioreum filio, sub quo Octava persecutio m. 238.
- XXVI. Duo Gordiani pater & filius: item Pupienus & Balbinus. m. 238.
- XXVII. Gordianus III. junioris F. m. 244.
- XXVIII. Philippus cum

* Id est, præcedentis filius.

† Id est, præcedentis frater.

cum filio m. 248.
Dicitur fuisse Christianus: favit certe, sed non is erat qui religionem Christianam pro merito honestaret.

XXIX. Decius sub quo *Nona persecutio* admodum formidolosa, plurimisque Christianis lapsus fensionis & petra scandali. m. 251.

XXX. Gallus cum Volusiano F. item Æmilianus m. 254.

XXXI. VALERIANUS sub quo *Decima persecutio* ab an. 257. m. 260.

XXXII. Gallienus F. sub quo *Triginta Tyranni* exorti sunt, m. 268.

XXXIII. Claudius II. m. 270.

XXXIV. AURELIANUS, sub quo *Undecima persecutio*. m. 275.

XXXV. Tacitus cum Floriano Fr. m. 276.

XXXVI. Aurelius Pertinax m. 282.

XXXVII. Carus cum Filiis Carino & Numeriano, item Aper, qui post occisum à se Numerianum generum suum, imperium tantisper invasit, sed mox ipse à Diocletiano occisus est an. 284.

SÆCULO IV.

XXXVIII. DIOCLETIANUS & MAXIMIANUS Herculus Imperii collega, sub quibus *Duodecima persecutio* omnium vehementissima. Imperium abdicarunt. an. 304.

XXXIX. CONSTANTIUS CHLORUS m. 306. Et Galerius Maximianus Armeniarius m. 311.

XL. CONSTANTINUS Magnus Constantii F., qui pacem Ecclesie reddidit devicto Maxentio an. 312. m. 337.

P A T R E S,

Scriptoresque Ecclesiastici hujus ætatis post APOSTOLOS, præcipui sunt sequentes.

SÆCULO II.

I. S. Clemens Rom. 101.

II. S. Ignatius Antiochenus Ep. M. 107.

III. S. Iustinus Philosoph. Christi. & M. circ. 163.

IV. S. Polycarpus Smyrnenensis Ep. M. circ. 167.

V. S. Theophilus Antioch. Ep. M. circ. 182.

SÆCULO III.

VI. S. Irenæus Lugdun. Ep. M. circ. 203.

VII. Tertullianus Carthaginensis Presbyter, vir doctissimus,

post Ethnicos Hæreticosque plurimos debellatos; ex Catholico Montanista m. circ. 216.

VIII. Minutius Felix caudicis Romanus, ejusdem fere ætatis.

IX. S. Clemens Alexandr. Presb. m. circ. 220.

X. Origenes Presb. Alexandrin. m. 254. æt. 69.

XI. S. Cyprianus Carthagin. Ep. M. 258.

XII. S. Gregorius Neocæsariensis Ep. dictus Thaumaturgus m. 265.

XIII. S. Dionysius Alexandr. Ep. m. 265.

EPOCHÆ XI.

CONSTANTINUS MAGNUS sive
Pax Ecclesie reddita.

Durat hæc Epochæ ab anno 312. usque ad Carolum Magnum; novumque Occidentis Imperium, annis 448.

Trans

Transactis persecutionibus *Ethnicorum*, novum belli genus Ecclesia sustinet ab *HERETICIS*, quorum præcipui fuere *Donatistæ* & *Ariani* sæculo IV., *Pelagianis*, *Nestorianis*, & *Eutychianis* sæculo V. *Monothelitis* sæculo VII. *Iconoclastis* sæculo VIII.

IMPERIUM in Orientale & Occidentale dividitur primum sub *Valentiniano I.* anno 364. mox sub *Theodosio Magni Filiis Arcadio* & *Honorio* anno 395. Occidentale per incursionem *BARBARORUM* vastatur, evertitur, & in varias partes & nova regna dissecta-
 * Quorum plerique a Septentrione profecti sunt.

VISIGOTHI Hispaniam occupant anno 404. Reges habuerunt XXXIV. per annos 309. Primus fuit *Ataulphus*, qui *Placidiam* *Honorii Imp.* sororem duxit uxorem: ultimus *Rodericus*, cujus regnum *Saraceni* occuparunt an. 713. Ex *Arianis* *Catholici* facti sunt sub *Reccaredo* Rege XVII. an. 585.

FRANCI Ethnici duce *Pharamundo* à Germania irrumpunt in Gallias, anno 420. fundantque Monarchiam Francicam, quæ hucusque subsistit sub Rege hodie 66. cui nomen *Ludovicus XV.*

Prima eorum stirps *Merovingiorum* dicta: sub Regibus XXI. durat annis 331. Ex his *Clodoveus* Rex primus fit Christianus anno 496. atque exinde Francorum Reges re & nomine fuere Christianissimi.

VANDALI religione *Ariani* sub *Genseric* Rege Africanam invadunt anno 429. tenentque per annos plus centum, sub Regibus VI. donec eam anno 534. devicto *Gilimere* Rege ultimo, in potestatem *Justiniani Imp.* redegit *Belisarius*.
 VB.

VENETÆ REIP. initium refertur ad annum circiter 453. vastante nimirum Italiani *Attila* Hunnorum Rege, cognomento *Flagellum Dei*, in Adriatici maris insulas plurimi fugientes, civitatis & Reipublicæ celeberrimæ fundamenta jecerunt.

IMPERIUM OCCIDENTIS à *Valentiniano I.* durat annis 112. sub *Imp. XIX.* finemque accipit in *Romulo*, dicto *Augustulo*, per *Odoacrum* Herulorum Regem, anno 476. hic autem victus est à *Theodorico OSTROGOTHORUM* Rege *Ariano*, anno 493.

Horum in Italia Regnum sub Regibus VIII. durat annis 60., donec pulso per *Narsetem* *Tesæ* *Ostrogothorum* Regum ultimo, Italia in *Justiniani Imp.* potestatem redacta est anno 553.

Exinde *Exarchi* *Ravennates* XVIII. ab an. 567. usque ad 752. pro Imperatoribus Orientis Italianam gubernarunt; quorum primus *Longinus*, ultimus fuit *Eutychius*.

LONGOBARDI ex Ethnicis *Ariani*, Duce *Alboino* eam Italianæ partem occupant, quæ inde *LONGOBARDIA*, vel *Lombardia* nuncupari consuevit, anno 568. tenentque per annos 206. sub Regibus XXIII. quorum ultimus *Desiderius* à *Carolo Magno* victus est an. 774.

MAHOMET celeberrimus ille pseudo-propheta, Mecca fugiens, *Saracenorum* fundat Imperium; mox *Saraceni* *Syriam*, *Asiam* *Majorem*, *Perfidem*que invadunt. *Egyptum* & *Africam* occupant, partem Europæ inundant, Religionemque *Mahometanam* absonam quidem atque ridiculam sed Christiana multo commodiorem, vi armorum longè latèque propagant.

713. MAURI, id est Saraceni, qui Mauritania in Africa occupaverant, exciti per Julianum Comitem, cujus filiam Rodericus violaverat, Hispanias invadunt, casoque * Roderico ultimo Visigothorum Rege, eas obtinent per annos fere 800. donec eos Ferdinandus V. Catholicus, ex Regno Granatensi, quod ultimum possidebant, expulit anno 1492.

751. Gothorum interim reliquiae, duce Pelagio* fundant Regnum Asturicense, sive LEGIONENSE, cui Regnum Castellae jungitur anno 1217. sub S. Ferdinando III. Regnumque Arragoniae sub Ferdinando V. anno 1479.

725. Saracenos ex Hispaniis in Gallia excitos sub Abdirama Rege, strage propemodum incredibili concidit Carolus Martellus, Dux & Major domus Franciae. Hujus filius PIPRINUS BREVIS, post longam seriem Regum Ignavorum, sub quorum umbra totam Regni auctoritatem pridem usurpaverant Majores domus Franciae, susceptis etiam Regis titulo & corona, quam ei, comprobante Zacharia Papa, Regni proceres detulerunt, originem dedit SECUNDAE STIRPI Franciae Regum, dictae ab hujus filio Carolovingiorum, quae sub XIII. Regibus duravit annis 236. desinitque in Ludovico V. cognomento, Ignaro, anno 986.

717.

PONTIFICUM ROMANORUM,

Qui hoc temporis intervallo, à Silvestro usque ad Adrianum I. inclusive, fuerunt 64. ista est series.

SAECULO IV.

XXXIV. S. SILVESTER I. * ab anno 314. sub quo I. Concil. Oecumenic. NICENUM I. celebratum est anno 325. m. 335.

XXXV. S. Marcus m. 336.

XXXVI. Julius I. m. 352.

XXXVII. LIBERIUS, cujus lapsus, non quidem in consensionem dogmatis Arianis, sed factionis adversus Athanasium, qui Catholicae veritatis invictissimus semper defensor fuit, satis notus est. m. 367.

XXXVIII. Felix II. viventi Liberio subrogatus ab Arianis,

ab iisdem pro fide Catholica postea M. 357. adhuc vivente Liberio.

XXXIX. S. DAMASUS I. contra quem SECUNDUM SCHISMA per Ursicinum excitatum est. Sub eodem celebrata est II. SYNODUS OECUMENICA, Constantinop. I. anno 381. m. 384.

XL. SYRICIUS m. 398. Epistolae Decretales veterum Pontificum, qui Syricium praecesserunt, quas primum saeculo VIII. * in lucem protulit Isidorus Mercator, à recentioribus hodie criticis inter suppositicias Isidori mercatores numerantur.

SE-

* De Actis Silvestri, & Baptismo Constantini celebris questio est.

† Hunc aliqui non agnoscunt. Vide Baron. Mart. 29. Julii, & in Annalib.

* Circa an. 780. Vide Philipp. Labbeum, in Isidori Hispal.

Danes, Gen. Temp. Notio. B

PON-

SÆCULO V.

XXI. Anastasius I. m.
402.

XLII. S. Innocentius I.
sub quo Pelagii Cae-
lestisque doctrina
damnata est. m.
417.

XLIII. S. Zozimus m.
418.

XLIV. S. Bonifacius I.
contra quem III.
SCHISMA excitatum
est pro Eulalio. m.
423.

XLV. S. CÆLESTI-
NUS I. sub quo Con-
cil. EPHESINUM œcu-
menic. III. cele-
bratum est. Scripsit
etiam pro doctrina
Augustini contra
Semipelagianos ad
Episcopos Galliar.
m. 432.

XLVI. S. Sixtus III. m.
440.

XLVII. S. LEO I. di-
ctus Magnus, sub
quo CONCIL. CHAL-
CEDONENSE œcu-
menicum IV. ha-
bitum fuit. m.
461.

XLVIII. S. Hilarius
m. 467.

XLIX. S. Simplicius
m. 483.

L. S. Felix III. aravus
S. Gregorii Magni.
m. 492.

LI. S. Gelasius I. m.
496.

LII. S. Anastasius II. m.
498.

SÆCULO VI.

LIII. S. Symmachus,
sub quo IV. SCHIS-
MA Laurentii m.
514.

LIV. S. Hormisdas m.
523.

LV. S. Joannes I. in
carcere m. 526.

LVI. S. Felix IV. m.
530.

LVII. S. Bonifacius II.
sub quo V. SCHISMA
Dioscori m. 531.

LVIII. Joannes II. m.
535.

LIX. S. Agapetus I. m.
536.

LX. S. Silverius in exi-
lio m. 540.

LXI. VIGILIUS, sub
quo QUINTA SYNO-
DUS habita Constan-
tinopoli anno 553.
m. 555.

LXII. Pelagius I. m.
559.

LXIII. Joannes III. m.
572.

LXIV.

LXIV. Benedictus I.
m. 577.

LXV. PELAGIUS II.
m. 590.

LXVI. S. GREGORIUS
I. re & cognomen-
to Magnus, qui in-
ter cetera egregia
facinora, per B. Au-
gustinum Monachum
in Angliam missum,
gentem illam con-
vertit ad fidem, m.
604.

SÆCULO VII.

LXVII. Sabinianus m.
605.

LXVIII. Bonifacius
III. m. 606.

LXIX. S. Bonifacius IV.
m. 614.

LXX. S. Deus dedit.
m. 617.

LXXI. Bonifacius V.
m. 625.

LXXII. HONORIUS I.
cui velut fautori hæ-
reseos Monothelita-
rum, anathema post
mortem dictum fuit
in VI. Synodo, m.
638.

LXXIII. Severius. m.
639.

LXXIV. Joannes IV.
qui damnavit Ecclē-

sem Heraclii Imp. m.
642.

LXXV. Theodorus I.
m. 649.

LXXVI. S. MARTI-
NUS I. qui damna-
to Typo Constantis
Imp. in exilio Mar-
tyr occubuit anno
654.

LXXVII. S. Eugenius
I. m. 655.

LXXVIII. S. Vitalia-
nus. m. 669.

LXXIX. Adeodatus. m.
676.

LXXX. Domnus I. m.
678.

LXXXI. S. AGATHO
sub quo VI. SYNO-
DUS Constantinopo-
li celebrata est an.
680. m. 681.

LXXXII. S. Leo II.
prædictam Syno-
dum confirmavit.
m. 684.

LXXXIII. S. Benedi-
ctus II. m. 685.

LXXXIV. Joannes V.
m. 686.

LXXXV. Conon, sub
quo VI. SCHISMA
electis Petro &
Theodoro. m. 687.

LXXXVI. S. Sergius
I. sub quo VII.
SCHISMA, electis
B 2 Theo-

Theodoro & Pascha-
li. m. 701.

SÆCULO VIII.

LXXXVII. Joannes
VI. m. 705.

LXXXVIII. Joannes
VII. m. 707.

LXXXIX. Sifinnius 20.
diebus, m. 708.

XC. Constantinus. m.
714.

XCII. S. GREGORIUS
II. Fortis fuit adver-
sus Leonem *Isauricum*
Imp. Iconoclastam:
& S. *Bonifacium*
(qui postea Epi-
scopus Moguntinus
& Martyr fuit) in
Germaniam destina-
vit. m. 731.

XCII. S. Gregorius
III. m. 741.

XCIII. S. Zacharias.
m. 752.

IMPERATORES

*A Constantino Magno usque ad finem hujus Epo-
chæ, numerantur in Oriente XXXIII. nempe ad
Irenem Constantinensi VII. Matrem inclusivè. Ce-
lebriores in Historia Ecclesiastica sunt sequentes.*

CONSTANTIUS F.
Constantini 3; Atia-
nus. m. 361.

XCIV. Stephanus II.
diebus quatuor :
Stephanus III. qui
post multos labo-
res & ærumnas m.
717.

XCV. Paulus I. Ste-
phani III. frater ;
sub quo VIII.
SCHISMA, ob Theo-
phylactum Archi-
presbyterum . m.
767.

XCVI. Stephanus IV.
dictus III. sub quo
IX. SCHISMA per
Constantinum fra-
trem Tironis du-
cis Nepefini, An-
tipapam intrusum .
m. 772.

XCVII. ADRIANUS I.
sub quo VII. SY-
NODUS œcumeni-
ca, Nicæna II. ce-
lebrata est an. 787.
m. 795.

JULIANUS APOSTA-
TA, Christianorum
à quibus desciverat,
per-

persecutor subdolos,
& versipellis, occ.
363.

Jovianus Cathol. m.
364.

Valentinianus I. Ca-
thol. in occidente
m. 375. & VALENS
Frater ejus Arianus
in Oriente. m. 378.

Gratianus in Occiden-
te, à Maximo Ty-
ranno occ. 383.

Valentinianus II. F. sub
tutela matris Justi-
næ, Arianæ, m. 392.

THEODOSIUS MA-
GNUS. Cædit Ty-
rannos Maximum
anno 388. Eugenium
verò an. 394. m. 395.

ARCADIUS F. in
Oriente. m. 408. &
HONORIUS Fr. ejus
in Occidente, m.
425. Valentinianus
III. F. Gallæ Placidie
sororis Honorii, in
Occidente, m. 455.
& THEODOSIUS

junior, F. Arcadii,
in Oriente. m. 450.
Sequuntur in Occi-
dente IX. Impera-
tores inglorii, in
quorum ultimo Ro-
mulo Augustulo Oc-
cidentale Imperium

finem habuit anno
476.

In Oriente laudatissi-
mi ab excessu
Theodosii junioris,
Principes fuerunt
MARTIANUS cum
PULCHERIA conju-
ge, ejusdem Theo-
dosii sorore, quæ
Martiano cum mu-
ptiis (sed virginitati
suz nihil unquam
obfuturis) Impe-
rium Orientale de-
tulerat. m. 457.

Celebres etiam sunt
in Historia Eccle-
siastica Zeno Isau-
rus, qui pro Euty-
chianis *Henoticon*
edidit, m. 491.
Anastasius I. success-
sor ejus itidem Euty-
chianus. m. 518.
... JUSTINIANUS I.
dict. Magnus, quæ
Jus Civile Romano-
rum per Tribonia-
num J. C. compili-
landum, & eden-
dum curavit. Theo-
dora conjux ejus,
partibus Eutychia-
nis devotissima,
multorum malo-
rum causa extitit :
ipse in fine vitæ ad

eosdem deflexisse
puratur. Imperavit
ab exitu *Iustini I.*
annoque 527. m.
566. MAURI-
TIUS ab an. 582.
oce. 602. *Phocas*
Tyrann. m. 610.
HERACLIUS Mo-
nothelita, in cuius
hæreseos favorem
Esthesim edidit, an.
639. m. 641.
CONSTANS pro
eadem hæresi Ty-
pnm vulgavit anno
649. m. 668. *Con-*
stantinus IV. Pogona-
ius F. Catholicus,
quo præsentis, &

protegente VI. Sy-
nodus celebrata est
m. 685.
LEO III. Conon
Isauricus, Iconocla-
sta ab anno 726. m.
741. *Constantinus*
V. COPRONYMUS
dictus, F. itidem.
Iconoclasta. m. 755.
Leo IV. F. simili-
ter. m. 780. *Con-*
stantinus VI. F. cum
Matre Irene, sub
quibus pax Ecclesiæ
reddita est in Synodo
VII. Ille matris iussu
oculis orbat. m.
797. hæc à *Nicopho-*
ro pulsa est an. 802.

PATRES ET SCRIPTORES ECCLESIASTICI

Hujus ætatis celebriores hi sunt.

SÆCULO IV.

- XIV. *Arnobius* m. circ.
325.
XV. *Lactantius* quem
Ciceronem Chri-
stianum aliqui nun-
cuparunt. 328.
XVI. *Juvenius* Presb.
Hispanus, Poeta
Christianus. 329.
XVII. *Eusebius Cæ-*

sarensis in Palestina
Ep. veteris historiæ
Eccl. scriptor præ-
cipuus, sed *Aria-*
nus partibus addi-
tus. m. 340.
XVIII. *S. HILARIUS*.
Pictaviensis Ep. fla-
gellum Arianorum.
m. 367.
XIX. *S. OPTATUS*
MILEVITANUS
Ep.

Ep. acerrimus Dona-
tistarum impugna-
tor. m. circ. 370.

XX. *S. ATHANASIUS*
Alexandrinus ab an.
326. Ep. præcipuum
fidei Catholicæ co-
lumen adversus A-
rianos, post per-
secutiones panè in-
credibiles in pace m.
373.

XXI. *S. Ephrem* Dia-
con. Edessenus in Sy-
ria, dictus *Magister*
Orbis. m. 378.

XXII. *S. BASILIUS*
Magnus, Cæsareen-
sis in Cappadocia
Ep. ab anno 370.
m. 379.

XXIII. *S. Pacianus*
Barcinonensis Ep. m.
380.

XXIV. *S. Cyrillus* Hie-
rosolymitanus Ep. m.
386.

XXV. *S. Philastrius*
Brixien. Ep. m.
387.

XXVI. *S. GREGO-*
RIUS NAZIANZE-
nus Sagimorum Epi-
scopus, & aliquan-
to etiam tempore Con-
stantinopolitanus,
m. 389.

XXVII. *S. Gregorius*

NYSSENUS Ep. Fra-
ter præcedentis. m.
circ. 395.

XXVIII. *S. AMERO-*
sus Mediolanensis
Ep. m. 397.

SÆCULO V.

XXIX. *S. EPIPHA-*
NIUS Salaminæ in
Cipro Ep. m. 403.
æt. 80.

XXX. *Prudentius* Poe-
ta Christianus, na-
tione Hispanus flor.
405.

XXXI. *S. JOANNES*
CHRYSOSTOMUS ex
Presbytero Eccle-
siæ Antiochenæ,
Ep. Constantinopo-
lit. ab an. 398. m.
Comanis in Exilio
407.

XXXII. *Ruffinus* Pres-
byter Aquileensis,
adversarius *S. Hie-*
ronymi. m. 410.

XXXIII. *Synesius*, ex
Philosopho, Cyre-
næus in Pentapoli
Ep. viv. 412.

XXXIV. *S. HIERO-*
NYMUS Stridone
in Dalmatia natus,
Ordinatus Presby-
ter à *Paulino* An-
tioch.

- tioch. Ep. anno 378.
m. Bethlehem. æt.
91. anno 420.
XXXV. Severinus Sul-
picinus Presbyter A-
quitanus. m. 422.
XXXVI. S. AUGU-
STINUS Tagastæ in
Africa natus anno
358. Baptizatus
Mediolani an. 388.
Presbyter ordina-
tus anno 391. crea-
tus Ep. Hipponensis
an. 396. adhuc vi-
vente Valerio. Obiit
anno 430. æt. 76.
dum Hippo Regius
obsideretur à Van-
dalis.
XXXVII. S. PAULI-
NUS Nolanus Ep.
qui consularum ges-
serat an. 375. m. 431.
XXXVIII. S. Vincen-
tius *Lirinensis*, Scrib.
commonitorium an.
334.
XXXIX. Socrates &
Sozomenus Historici
secta *Novatiani* circ.
440.
XL. S. CYRILLUS A-
LEXANDR. Ep. ab
anno 412. m. 444.
veritatem Catho-
licam adversus Ne-
storianum. invictissi-

- mè propugnavit.
XLI. Joannes Cassianus
m. 448. Semipela-
gianorum causam
suscepit Massiliæ.
XLII. S. Petrus Chryso-
logus Ep. Ravenn.
ab ann. 433. m. 449.
XLIII. S. PROSPER
Aquitanus m. circ.
456.
XLIV. THEODORE-
TUS Cyri in Palesti-
na Ep. ab an. 423. m.
circ. 466. nomen
ejus celebre est in
causa *Trium Capi-
tutorum*, de quibus
in V. Synodo.
XLV. S. Maximus Tau-
rinensis Ep. m. circ.
466.
XLVI. Sidonius Apol-
linaris Ep. Arverno-
rum. m. 482.
XLVII. SALVIANUS
Presb. Massiliensis
circa an. 490.
XLVIII. Victor Viten-
sis in Africa Ep. qui
scripsit Historiam
*Persecutionis Vandali-
cæ* in Africa sub
Genserico & Hun-
nerico Regibus A-
rianis m. circ. 490.
XLIX. Julianus Pome-
rius viv. 500.

SÆ-

SÆCULO VI.

- L. Severinus Boethius
Philosophus Christi.
Ficini necatus jussu
Theodorici Regis
Ostrogothor. anno
524.
LI. S. FULGENTIUS
Ruspensis in Byza-
cena Africæ provin-
cia Ep. m. circ. 530.
LII. DIONYSIUS Ab-
bas Rom. cognom-
ento EXIGUUS
Auctor *Ætæ nostræ*
vulgaris 530.
LIII. S. Casarius Tre-
latensis Ep. m. circ.
543.
LIV. Facundus Her-
mianensis Ep. in A-
frica. 553.
LV. M. Aurel. CAS-
SIODORUS, nona-
genario Major m.
circ. 562.
LVI. S. Joannes Clima-
cus Abbas montis
Sina. 580.
LVII. S. GREGORIUS
TURONENSIS Ep. ad
anno 572. m. 594.
LVIII. Evagrius Hi-
storicus, finit histo-
riam suam an. 597.

SÆCULO VII.

- LIX. S. ISIDORUS
Hispalensis Ep. post
S. Leandrum Fratrem
ab an. 595. m. 636.
LX. S. Sophronius
Hierosolymit. Ep.
defensor veritatis
Catholicæ contra
Monothelitas. m.
circ. 636.
LXI. S. Maximus Ab-
bas & ejusdem Ca-
tholicæ veritatis
Confessor egregius
in exilium missus
an. 650. m. 662.
LXII. S. ELIGIUS
Flandrorum Apo-
stolus, Noviomen-
sis Ep. ab an. 646.
m. 663.
LXIII. S. Ildefonsus To-
letanus Ep. m. 667.
SÆCULO VIII.
LXIV. BEDA cognom-
ento *venerabilis*,
Presbyt. & Mona-
chus Anglus, natus
anno 663. m. 735.
LXV. S. Bonifacius Mo-
guntinus, Ep. &
Martyr, à Frisicis pa-
ganis necatus 754.
B. S. LXVI.

LXVI. S. JOANNES | egregius. defensor
 DAMASCENUS co- | imaginum, floruit
 gnomento Mansur, | ab an. 730. m. circ.
 item Chrysorrhoas, | 750.

E P O C A. XII.

800. CAROLUS MAGNUS, five, NOVUM
 IMPERIUM OCCIDENTIS.

Durat hæc Epocha ab anno 800. usque ad
 initia S. LUDOVICI, per annos 426. Manet
 occidentis Imperium penes *Caroli Magni* po-
 steros annis circiter 100. sub Imp. IX. Sæ-
 culo X. transit ad GERMANOS, apud quos huc-
 usque subsistit, horum *Quadragesimus* est, qui
 hodiè feliciter imperat CAROLUS VI.

810. Ab Alpino qui SCOTIÆ REGNUM tenuit cir-
 ca annum 800. usque ad Jacobum VI. qui an-
 no 1603. Scotiam adjunxit Angliæ, Reges
 numerantur XXXVIII. per annos 803.

Ab Egberto qui primus divisas ANGLIÆ Pro-
 vincias reunivit, usque ad eum qui Britanni-
 cis Insulis hodiè præest, Reges numerantur
 XLVIII. per annos hætenus 915.

NORTMANNI à Septentrione. profecti annis
 ferè 80. Galliam & Belgium infestant.

826. Regnum DANIÆ. *Alfredus* fidem Christia-
 nam amplectitur anno 826. à *Sivaro* autem &
 ab anno 872. usque ad *Fredericum*, IV. hodiè
 regnantem, numerantur Reges XLII. *Olavus*
 Rex circ. annum 990. christianam religionem
 in Regnum intulit: Lutheranismum autem
 invehit *Fridericus*, I. anno 1523.

862. Primus FLANDRIÆ COMES *Baldwinus*, I. co-
 gnom. Brachium ferreum, creatus à *Caro-*
 lo.

lo *Calvo* Rege Francorum, cujus filiam *Juditham*
Baldwinus abduxerat. Ab illo *Carolus*, VI. ho-
 die Imperator, est XXXVI. Pervenit comita-
 tus ad *Burgundos* anno 1425. ad *Austriacos*
 autem per *Mariam* *Burgundam* nupram *Ma-*
ximiliano Archiduci *Austriæ* an. 1477.

Orientalis SCHISMATIS semina spargit 866.
 PHOTIUS.

REGNI NAVARRÆ origo sub *Arista*. 889.

SÆCULO X.

Rollo dux NORMANNORUM fit Christianus. 912.

Imperium Occident. transit ad GERMANOS.

LOTHARINGIA superior atque inferior. 959.

TERTIA STIRPS Francorum Originem acci- 987.

pit in *Hugone Capeto*, à quo usque ad præsen-

tem *Galliæ* Regem *Ludovicum*, XV. per annos

hætenus 738. numerantur Reges XXXII.

Regnum NORVVEGICUM fundat *Suenon*, 998.

quod anno 1387. junctum est Regno *Daniæ*,

per conjugium *Aquini* Regis *Norvvegiæ* cum

Margarita Regina *Daniæ*.

Regnum POLONICUM incipit in *Boleslao* fi. 999.

lio *Micislai*, primi inter Duces Polonorum

Christiani. Inde usque ad *Fredericum*, *Augu-*

stum *Saxoniam* ducem, hodie Regnantem, Re-

ges numerantur XXXV.

Regnum HUNGARICUM incipit in *S. Stepha-* 1000.

no *Gaisæ* Filio, quod unà cum Regno *Bohe-*

miam, ab an. 1526. persistit in domo *Austria-*

ca. Reges usque ad *Ferdinandum* *Austriacum*

fuerant XXXII. exinde Nonus est *Carolus*, VI.

Imp.

SÆCULO XI.

CASTELLÆ primus Rex *Sanchez*, III. Rex 1029.
 NAVARRÆ.

B. 6. ARRA-

1305. ARRAGONIE primus Rex *Ramirus I.*
 1061. BOHEMIE primus Rex ponitur *Pracislaus*,
 sive *Eadislaus I.*

1067. *Stemma Normanicum* in ANGLIA à *Gulielmo* Norho Duce Normannie; qui Conquistor dictus est.

1085. *Robertus Guiscardus*; & *Rogerius Gibbosus* Filii *Tancredi* Northmanni, *Saracenos* Apulia, Calabria, & Sicilia depellunt, fundantque Regnum NEAPOLITANUM & SICILIE, tametsi Regis titulum primus tandem usurpaverit *Rogerius II.* ann. 1129.

EXPEDITIONUM in terram sanctam primæ decreta fuit in Concilio Claromontano, an. 1095. *Ostava* verò & ultima fuit an. 1291.

1096. *Godefridus Barbatius*, primus Dux BRABANTIE, à quo *Carolus VI.* hodiè Imp. est XXIV.

1099. Regnum HIEROSOLYMITANUM primus à *Francis* gerit *Godefridus Bullonius* Dux Lotharing. duravit annis, reipsa 88. titulo tenuit 124.

Hoc ipso Sæculo XI. *Schisma Orientale* ingens accepit incrementum à contumacia MICHAELIS CÆRULARII Patriarchæ Constantinop.

Sæculo XII. ORDINES MILITARES varii sunt instituti.

Eodem æquo ac præcedenti sæculo gravis exitit controversia inter Rom. Pontifices & Imperatores de INVESTITURA beneficiorum.

1139. LUSITANIE primus Rex fuit *Alphonfus I. F. Henrici.*

ALBIGENSES & VALDENSES post *Verengerium* anno 1088. mortuum, Sæculis XII. & XIII. turbant Ecclesiam, quam contra doctrina & Sanctitate egregiè ædificat *S. Bernardus* Abb. Claravall. m. 1153. Paulo post pro libertate Ecclesiastica Martyrium in Anglia subiit *S. Thomas* Cantuariensis Ep. an. 1172.

Du.

Durante post Epochæ Pontifices Rom. à Leone III. usque ad Honorium III. fuerat 76. Imp. Orientis à Nicephoro usque ad Joannem Ducem Batatzen, vel Robertum Belgam, 37. Occidentis, à Carolo Magno usque ad Fredericum II. 25. Concilia æcumenica V.

PONTIFICUM ROMANORUM,

Qui hac ætate Ecclesie præfuerunt, hæc est Series.

SÆCULO IX.

ECVIII. LEO III. ab

an. 795. Hic anno

800. *Carolus Mag.*

Romæ Coronavit

Imperatorem, à quo

novi Imperii occi-

dentalis origo. m.

816. *Carolus* autem

an. 814. æt. 71.

XCIX. Stephanus V.

7. mensib. m. 817.

C.S. *Paschalis I.* m. 824.

CI. *Engenius II.* sub quo

DECIMO SCHISMATI

occasionem dedit

Zinzinus m. 827.

CII. *Valentinus* die-

bis 40. m. 827.

CIII. *Gregorius IV.* qui

ad Pontificatum in-

ventus accessit. m.

843.

CIV. *Sergius II.* sub

quo U N D E C I

MUM SCHISMA

conflatum est à

Joanne Diacono. m.

847.

CV. *S. Leo IV.* m. 855.

Hic ab inimici Sedis

Apostolicæ infulsa

fabulatione colloca-

tur *Joanna Papissa*,

sub nomine Joan-

nis VIII. sed com-

mentum istud invi-

dis jam pridem ra-

tionibus Catholicis

destruxerunt.

CVI. *Benedictus III.*

sub quo SCHISMA

XII. *Anastasi.* m.

859.

CVII. *Nicolaus.*

I. cognomento *Ma-*

gnus. m. 867.

CVIII. *Adrianus*

II. sub quo VIII.

SYNODUS OECUM.

an. 869. m. 872.

CIX.

1305. ARRAGONIE primus Rex *Ramirus I.*
 1061. BOHEMIE primus Rex ponitur *Vratislaus*,
 sive *Ladislavus I.*

1067. *Stemma Normanicum* in ANGLIA à *Guilielmo* Norro Duce Normannie, qui *Conquistator* dictus est.

1085. *Robertus Guiscardus*, & *Rogerius Gibbosus* Filii *Tancredi Northmanni*, *Saracenos* Apulia, Calabria, & Sicilia depellunt, fundantque Regnum NEAPOLITANUM & SICILIE, tamen Regis titulum primus tandem usurpavit *Rogerius II.* ann. 1129.

EXPEDITIONUM in terram sanctam primæ decreta fuit in Concilio Claromontano, an. 1095. *Octava* verò & ultima fuit an. 1291.

1096. *Godefridus Barbatus*, primus Dux BRABANTIE, à quo *Carolus VI.* hodie Imp. est XXIV.

1099. Regnum HIJEROSOLYMITANUM primus à Francis gerit *Godefridus Bullonius* Dux Lotharing. duravit annis, reipsa 88. titulo tenus 124.

Hoc ipso Sæculo XI. *Schisma Orientale* ingens accepit incrementum à contumacia MICHAELIS CERULARII Patriarchæ Constantinop.

Sæculo XII. ORDINES MILITARES varii sunt instituti.

Eodem æque ac præcedenti sæculo gravis extitit controversia inter Rom. Pontifices & Imperatores de INVESTITURA beneficiorum.

1139. LUSITANIE primus Rex fuit *Alphonfus I. P. Henrici.*

ALBIGENSES & VVALDENSES post *Verengarium* anno 1088. mortuum, Sæculis XII. & XIII. turbant Ecclesiam, quam contra doctrina & Sanctitate egregiè ædificat *S. Bernardus* Abb. Claravall. m. 1153. Paulo post pro libertate Ecclesiastica Martyrium in Anglia subiit *S. Thomas Cantuariensis Ep.* an. 1172.

Du.

Durante post Epochæ Pontifices Rom. Leone III. usque ad Honorium III. fuerat 76. Imp. Orientis à Nicephoro usque ad Joannem Ducem Batatzen, vel Robertum Belgam, 37. Occidentis, à Carolo Magno usque ad Fredericum II. 25. Concilia œcumenica V.

PONTIFICUM ROMANORUM,

Qui hac ætate Ecclesiæ præfuerunt, hæc est Series.

SÆCULO IX.

ECVIII. LEO III. ab

an. 795. Hic anno

800. *Carolus Mag.*

Romæ Coronavit

Imperatorem, à quo

novi Imperii occidentalis origo. m.

816. *Carolus* autem

an. 814. æt. 71.

XCIX. Stephanus V.

7. mensib. m. 817.

C.S. *Paschalis* Lm. 824.

CI. *Eugenius II.* sub quo

DECIMO SCHISMATI occasionem dedit

Zinzinus m. 827.

CII. *Valentinus* diebus 40. m. 827.

CIII. *Gregorius IV.* qui

ad Pontificatum invitus accessit. m.

843.

CIIV. *Sergius II.* sub

quo. UNDECIM

MUM. SCHISMA

conflatum est à

Joanne Diacono. m.

847.

CV. S. *Leo IV.* m. 855.

Hic ab inimicis Sedis

Apostolicæ insulsa

fabulatione colloca-

tur *Joanna Papissa*,

sub nomine Joan-

nis VIII. sed com-

mentum istud invi-

dis jam pridem ra-

tionibus Catholici

destruxerunt.

CVI. *Benedictus III.*

sub quo SCHISMA

XII. *Anastasi.* m.

859.

CVII. *Nicolaus*.

I. cognomento *Ma-*

gnus. m. 867.

CVIII. *Adrianus*

II. sub quo VNI.

SYNODUS OECUM.

an. 869. m. 872.

CIX.

- CIX. Joannes VIII. post menses pul-
m. 882. sus per Sergium III.
CX. Marinus I. alii. Antipapam jam in-
Martinus II. m. 884. de sub Formosa; quo
CXI. Adrianus III. mortuo anno 910.
m. 886. successit.
CXII. Stephanus VI. CXXI. Anastasius III.
dictus V. m. 891. m. 912.
CXIII. FORMOSUS ex CXXII. Lando m.
Episcopo Portuensi, 913.
Ep. Rom. m. 896. CXXIII. Joannes X. m.
SCHISMA XIII. per in carcere 918.
Bonifacium VI. & CXXIV. Leo VI. sex
Sergium. mensib. m. 929.
CXIV. STEPHANUS CXXV. Stephanus
VII. dictus VI. VIII. aliis VII. m.
qui Formosi præde- 931.
cessoris sui memo- CXXVI. Joannes XI.
riam inaudita ra- m. 936.
tione infectatus est. CXXVII. Leo VII.
Occ. 900. m. 939.
CXXVIII. Stephanus
IX. dictus VIII. m.
943.

* SÆCULO X.

- CXV. Romanus m. 901.
CXVI. Thodorus II. diebus. 20. m. 901.
CXVII. Joannes IX. m. 905.
CXVIII. Benedictus IV. m. 906.
CXIX. Leo V. pulsus post 40. dies.
CXX. Christophorus 7.

* Primus nomen mutasse dicitur, quod deinceps fre-
quentissime factum est.

- ab anno æt. 18. eligendi Imperato-
Occ. 964. SCHIS- ris Germanis da-
MA XIV. per Leo- rum, potius referen-
nem VIII. Anti- dum putent, m. 999.
pap. ab Othone I.
Imp. subrogatum
an. 963.

SÆCULO XI.

- CXXXII. Benedictus CXL. SILVESTER II.
V. in exilio m. 965. itidem Germanus,
CXXXIII. Joannes XIII. dictus antea Gerber-
dejectus primum, tus, Othonis III.
postea restitutus. m. quondam præce-
972. ptor, deinde Rhe-
CXXXIV. Domnus menlis Ep. postea
II. 3. mensib. m. Ravennas m. 1003.
972. CCLI. Joannes XVI.
CXXXV. Benedictus dict. XVIII. m. 1003.
VI. occ. 974. CCLII. Joannes XVII.
CXXXVI. Benedictus dict. XIX. m. 1009.
VII. m. 984. CCLIII. Sergius IV.
CXXXVII. Joannes m. 1012.
XIV. ex Episcopo CXLIV. Benedictus
Ticinensi Pontifex VIII. m. 1014.
Rom. occ. 985. CXLV. Joannes XX.
CXXXVIII. Joannes m. 1033.
XV. vitæ non illau- CXLVI. Benedictus IX.
data m. 996. usque ad 1044.
CXXXIX. GREGO- CXLVII. Grego-
rius V. è Saxonia rius VI. usque ad
oriundus, antea Bru- 1046.
no dictus vitæ pari- CXLVIII. Clemens II.
ter probata, ad m. 1047.
quem Electorum Im- CXLIX. Damasus II.
perii institutio re- m. 1048.
ferri solet: quam CL. S. LEO IX. m.
quam alii ad Joan- 1054.
nem XII. Leonem VIII. C LI. Victor II. m.
aut Silvestrum II. jus 1057.

CLII.

- CLII. Stephanus X. m. 1508.
 CLIII. Nicolaus II. m. 1601.
 CLIV. Alexander II. m. 1073.
 CLV. S. GREGORIUS VII. m. 1085.
 CLVI. Victor III. 1087.
 CLVII. URBANUS II. m. 1099.

SÆCULO XH.

- CLVIII. PASCHALIS II. m. 1117.
 CLIX. Gelasius II. m. 1119.
 CLX. CALISTUS II. sub quo CONC. LATERANENSE I. œcumenic. IX. an. 1022. m. 1142.
 CLXI. Honorius II. m. 1130.
 CLXII. INNOCENTIUS II. sub quo CONC. LATERANENSE II. œcumenic. X. an. 1139. m. 1143.
 CLXIII. Celestinus II. m. 1144.
 CLXIV. Lucius II. m. 1145.

- CLXV. Eugenius III. Discipulus S. Bernardi. m. 1153.
 CLXVI. Anastasius IV. m. 1155.
 CLXVII. ADRIANUS IV. m. 1159.
 CLXVIII. ALEXANDER III. sub quo CONC. LATERANENSE III. œcumenic. XI. an. 1179. m. 1181.

- CLXIX. Lucius III. m. 1185.
 CLXX. Urbanus III. m. 1187.
 CLXXI. Gregorius VIII. m. 1187.
 CLXXII. Clemens III. m. 1191.
 CLXXIII. Celestinus III. 1198.

SÆCULO XIII.

- CLXXIV. INNOCENTIUS III. sub quo magnum CONC. LATERANENSE IV. œcumenic. XV. an. 1215. m. 1216.
 CLXXV. Honorius III. m. 1227.

SCRI:

SCRIPTORES ECCLESIASTICI

Hujus ætatis, qui præ ceteris clarum nomen adepti sunt, hi fuerunt.

SÆCULO IX.

- LXVII. Paulus Diaconus historic. m. 801.
 LXVIII. Alcuinus præceptor Caroli Mag. m. circ. 804.

- LXIX. USUARDUS Martyrologus floruit post medium Sæculi noni. Quo anno obierit non liquet.

- LXX. Theodulphus Aurelianensis Ep. m. 821.

- LXXI. Jonas Aurelianensis Ep. m. 842.

- LXXII. Eulogius Cordubensis. m. 859.

- LXXIII. VValafrius Strabo, m. 879.

- LXXIV. Ado Vienneſis in Gallia Ep. m. post annum 874.

- LXXV. Anastasius Bibliothecarius. m. 874.

- LXXVI. RABANUS Maurus, Moguntinus Ep. m. 856.

- LXXVII. HINC MARUS Rhemenſis Ep. m. 882.

SÆCULO X.

- LXXVIII. Simon Metaphraſtes, m. circ. 950.

SÆCULO XI.

- LXXIX. BURCHARDUS VVormatiensis Ep. m. 1026.

- LXXX. B. PETRUS DAMIANI C. m. 1072.

- LXXXI. Theophilactus Græcus Acridenſis in Buſgar. Ep. m. 1078.

- LXXXII. Marianus Scotus. m. 1086.

- LXXX. II. LANFRANCUS Cantuarienſis Ep. m. 1089.

SÆCULO XII.

- LXXXIV. S. ANSELMUS Cantuarienſis Ep. m. 1109.

- LXXXV. Sigebertus Gemblacenſis Hiſtor. m. circ. 1113.

- LXXXVI. IVO CARNOTENSIS Ep. m. 1115.

- LXXXVII. Anſelmus Laudunenſis Ep. auctor gloſſæ interlinearis. m. 1117.

- LXXXVIII. Zonaras Monachus Græcus circ. 1120.

- LXXXIX.

- LXXXIX. RUPERTUS Cluniac. m. 1157.
 Abbas Tuitienſis m. 1135.
 XC. Hugo de S. Viſtore m. 1140.
 XCI. GRATIANUS Monachus Ord. S. Bened. author *Decreti*. m. circ. 1151.
 XCII. S. BERNARDUS m. 1153.
 XCIII. Petrus Venerabilis. Monachus
- XCIV. PETRUS LOMBARDUS Ep. Parisienſis, *Magiſter Sententiarum* dictus m. 1164.
 XCV. Richardus de S. Viſtore. m. 1173.
 XCVI. Petrus Comesfor. m. 1198.
 SÆCULO XIII.
 XCVII. S. FRANCISCUS Aſſiſias. m. 1226.

EPOCH A XIII.

S. LUDOVICUS Gallie Rex.

Ab exordio Regni S. Ludovici Noni ejus nominis Galliarum Regis, annoque 1226. usque ad *Lutheranas* Tragœdias, anni intercedunt 291.

1226. BELGÆ an. 1204. sub BLANDUINO Flandriæ & Hannoniæ Comite obtinent Imperium Constantinopolitanum, tenentque per annos 57. usque ad an. 1261.
 1261. Post *Perrum Lombardum* SCHOLASTICORUM Patrem, florent SS. THOMAS Aquinas, & BONAVENTURA, uterque m. 1274.
 ORDINES MENDICANTES.
 1282. VESPERÆ SICULÆ, in quibus Galli in Sicilia trucidantur.
 1297. Fundatur IMPERIUM OTHOMANICUM, sive TURCICUM per *Othomanem*, à quo, qui hodie imperat *Achmetes. III.* numeratur vigesimus quartus.
 1307. Papæ VII. AVENIONE sedentes per an. 70. Duca-

DUCATUS MEDIOLANENSIS initia sub Mat. 1313. thro.

HELVETII Duce *Guilielmo Tellio* ab Imperatore deficiunt an. 1315. Quatuor * autem eorum pagi à Religione Catholica desce-

runt Duce *Zyvinglio* circa ann. 1523.
 TEMPLARII aboliti in Concilio Viennensi.
 Primus SUECIÆ Rex à nonnullis statuitur *Albertus*, à quo numerantur XVIII. *Carolus XII.* non ita pridem in expeditione Norvegica occisus. *Fredericus* autem, qui hodie præest, XIX.

Magnum SCHISMA OCCIDENTIS post mortem *Gregorii. XI.* inchoatum, durat annis 40. vel, ut alii numerant 70. ab anno nempe 1378. usque ad finem Concilii Constantiensis, annumque 1418. vel potius usque ad an. 1449. quo *Felix V.* Antipapa in Concilio Basileensi electus, *Nicolaus V.* Papæ se subdidit.

SABAUDIÆ primus. Dux *Amedeus VIII.* per 1416. Sigismundum Imp. constituitur. Dictus postea fuit *Felix V.* Antipapa. *Comites* ante id tempus Sabaudia habuerat. ab anno 1025. quorum primus. *Humbertus. Alba manu*, à quo qui præest hodie *Victor Amatus II.* numeratur XXXII.

RESPUBLICA LUCENSIS originem refert ad an. 1430.

Joanna Darcia VIRGO AURELIANENSIS Gal. 1419. liæ ab *Anglorum* jugo liberatrix.

SANCTIO PRAGMATICA. Biturgibus. edita: 1438. sed per concordatum inter Leonem X. Papam & Franciscum I. Galliarum Regem postmodum abrogata an. 1516.

IMPERII GRÆCORUM FINIS sub *Constantino* 1453. no

* Septem in ea perſiterunt: duo utramvis religionem admittunt.

no *Paleologo*, capta per Mahometem II. Constantinopoli 29. Maji 1453. Elapsis ab XI. Maji anni 330. qua dedicata fuerat à Constantino Magno, annis 1122. diebus 18.

1478. Laurentius de Medicis declaratur dux *HE-TRURIE*.

1492. AMERICA, quæ aliter *Novus orbis* dicitur, detegi cœpta est per Christophorum Columbum Genuensem; anno 1492. plenius autem post quinquennium per Americum Vesputium Florentinum, à quo universa regio nomen mutuata est. Exinde in vastissimis hisce provinciis christiana Religio longè lateque propagata est.

Joannes VVICLEF, Joannes Hus & HIERONYMUS DE PRAGA celebres hac ætate Novatores.

Pontifices Rom. hoc temporis spatio fuere XLII. Imp. Orientis XI. Occidentis XV. aut XVI. *Turcarum* ab anno circ. 1300. usque ad 1517. VIII. Concilia Oecumenica VI.

PONTIFICUM

Hec fuit successio.

SÆCULO XIII.

CLXXVI. * GREGORIUS IX. m. 1241.

CLXXVII. Cælestinus IV. m. eod.

CLXXVIII. INNOCENTIUS IV. sub quo CONCIL. LUGDUNENSE I. Oecum. XIII. anno

1245. m. 1254.

CLXXIX. Alexander IV. m. 1261.

CLXXX. Urbanus IV. à quo Solemnitas Corporis Christi instituta fuit, Officium componente S. Thoma Aquinate, qua in re vir Anglicus, & ubique

que magnus, communi judicio, seipso major fuit. m. 1264.

CLXXXI. CLEMENS IV. m. 1268.

CLXXXII. GREGORIUS X. sub quo CONCIL. LUGDUNENSE II. Oecum. XIV. an. 1274. m. 1276.

CLXXXIII. Innocentius V. meod.

CLXXXIV. Adrianus V. m. eod.

CLXXXV. Joannes XXI. m. 1277.

CLXXXVI. Nicolaus III. m. 1280.

CLXXXVII. Martinus IV. m. 1285.

CLXXXVIII. Honorius IV. m. 1289.

CLXXXIX. Nicolaus IV. m. 1292. vacat sedes duobus annis.

CXC. S. CÆLESTINUS V. qui eodem, quo Pontificatum suscepit, anno, illi renuntiavit 1294.

SÆCULO XIV.

CXCI. BONIFACIUS

VIII. cujus cum Philippo Pulchro Rege Francorum similitates, fuerunt eo tempore celebrimæ. Hic an. 1300. primus *Jubileum* instituit. m. 1303.

CXCII. Benedictus IX. X. aut XI. m. 1304.

CXCIII. CLEMENS V. sub quo CONC. VIENNENSE, Oecum. XV. an. 1311. hic sedem Pontificiam *Avenionem* transtulit. m. 1314.

vacat sedes annis duobus, & mensibus tribus.

CXCIV. JOANNES XXII. m. 1333.

CXCV. Benedictus XI. aliis XII. m. 1342.

CXCVI. CLEMENS VI. m. 1352.

CXCVII. Innocentius VI. m. 1362.

CXCVIII. Urbanus V. m. 1370.

CXCIX. GREGORIUS XI. Hic relicta *Avenione*, Romam regressus est. m. 1378.

CC. URBANUS VI. sub

* Qui quinque libros decretalium, opera B. Raymundi de Pennafort colligendos & edendos curavit.

sub quo MAGNUM
SCHISMA OCCIDEN-
tis incipit electo ad
versus Urbanum, &
Avenione sedente,
Clemente VII. * An-
tipapa. m. 1389.

SÆCULO XV.

- CCI. Bonifacius IX.
m. 1404.
CCII. Innocentius
VII. m. 1406.
CCIII. Gregorius XII.
qui abdicavit anno
1409.
CCIV. Alexander V.
m. 1410.
CCV. Joannes XXIII.
aliis XXIV. abd.
1415.
CCVI. MARTINUS
III. dictus V. sub
quo CONCIL.
CONSTANTIEN-
SE Occum. XVI.
m. 1431.
CCVII. EUGENIUS
IV. sub quo CON-
CIL. FLORENTI-
NUM. Occum. XVII.

adversus BASILIEN-
SE, quod in schis-
ma defierat, anno
1439. m. 1447.

- CCVII. Nicolaus V.
m. 1455.
CCIX. Callistus III.
m. 1458.
CCX. Pius II. m. 1464.
CCXI. Paulus II. m. 71.
CCXII. SIXTUS IV.
m. 1484.
CCXIII. Innocentius
VIII. m. 1492.

SÆCULO XVI.

- CCXIV. Alexander VI.
m. 1503.
CCXV. Pius III. m.
eod.
CCXVI. JULIUS II. sub
quo inchoatum est
CONC. LATERA-
NENSE V. Occum.
XVIII. an. 1512. m.
1513.
CCXVII. LEO X. sub
quo finitum est La-
teran. V. & inchoa-
ta sunt Tragadiz
Lutheranae m. 1521.

SCRI-

* M. 1294. Post quem Petrus de Luna sub nomine
Benedicti XIII. usque ad annum 1424.

SCRIPTORES ECCLESIASTICI

hac ætate clariores, hi sunt.

SÆCULO XIII.

- XCVIII. PETRUS BLE-
SENSIS, Archidiac.
Bathonienfis in An-
glia, floruit ab an-
no circiter 1160. us-
que ad an. 1200.

- XCIX. ALEXANDER
HALENSIS O. FF.
M. m. 1245.

- C. Guilielmus Pari-
sienfis. Ep. hoc no-
mine III. Patria Ar-
vernus m. 1249.

- CI. Vincentius Bellova-
censis O. P. m. 1264.

- CII. Hugo Card. de
S. Carol. O. P. m.
1262.

- CIII. Thomas Canti-
pratensis O. P. vixit
ultra annum 1270.

- CIV. Henric. Card.
Ostiensis. m. circ.
1267.

- CV. S. THOMAS AQUI-
NAS Doctor Ange-
licus O. P. m. 1274.
Æt. 50.

- CVI. S. BONAVENTU-
RA O. FF. M.
Generalis, deinde

- S. R. E. Card. Ep. Al-
banensis. m. Lugdu-
ni in Concilio Ge-
nerali an. 1274.

- CVII. S. Raymundus de
Pennafort O. P. Jus-
su Gregorii IX. li-
bros quinque De-
cretalium in ordi-
nem digessit. anno
1228. m. 1275. fere
centenarius.

- CVIII. ALBERTUS
MAGNUS Patria
Suevus, O. P. S.
Thomæ præceptor,
abdicato Episcopatu
Ratisponensi, Co-
loniæ m. 1280.

- CIX. Henricus Ganda-
vensis m. 1295.

- CX. Guilielmus Du-
randus Ep. Mim-
tensis, m. 1296.

SÆCULO XIV.

- CXI. Joannes Duns
SCOTUS Doctor
subtilis O. FF. M.
m. 1308.

- CXII. Egidius Colu-
mna

- mna Card. O. A. m. 1316.
 CXIII. Petrus Aureolus Card. O. FF. M. m. 1322.
 CXIV. Guido de Perpiniano. O. Carm. m. circ. 1330.
 CXV. Ludolfus Carthusian. eod.
 CXVI. *Nicephorus Callistus*, Græcus Historic. circ. 1333.
 CXVII. *Nicolaus de Lyra* O. FF. M. Author glossæ ordinariæ in SS. Biblia. m. 1340.
 CXVIII. Guillelmus Ockam O. FF. M. m. 1347.
 CXIX. Petrus Bertrandus Ep. Augustodunensis m. circ. 1349.
 CXX. Joannes Thaulerus, Germanus, O. P. circa annum 1350.
 CXXI. Joannes Ruysbroekius Ord. Can. Reg. S. Aug. in viridivalle propè Bruxellas. m. 1381.
 SÆCULO XV.
 CXXII. S. VINCENTIUS FERRERIUS
- O. P. vir verè Apostolicus. m. 1419. Æt. 70.
 CXXIII. Petrus de Aliaco, Card. Ep. Camerac. m. 1425.
 CXXIV. JOANNES GERSON Cancellarius Parisiensis. m. circ. 1429.
 CXXV. S. BERNARDINUS SENENSIS. O. FF. M. vir planè Apostolicus. m. 1444.
 CXXVI. Alphonsus Tostatus, Ep. ABULENSIS, vir prodigiosè doctus, de quo dictum fuit;
Hic jacet Alphonsus qui scibile discussit omne. m. 1454.
 CXXVII. S. LAURENTIUS JUSTINIANUS I. Patriarcha Venet. m. 1455.
 CXXVIII. S. ANTONINUS Ep. Florentin. O. P. m. 1450.
 CXXIX. Joannes de Turre cremata Card. m. 1468.
 CXXX. THOMAS A KEMPIS O. Can. Reg. m. 1471. Æt. 91.
 CXXXI. Alexander de

- de Imola J. C. m. SÆCULO XVI.
 77.
 CXXXII. Baptista PLATINA m. 81.
 CXXXIII. Joannes Picus Mirandulanus m. 94.
 CXXXIV. *Gabriel Biel* m. circ. 1495.
 CXXXV. Felinus Sandenus J. C. m. circ. 1501.
 CXXXVI. Joannes TRITHEMUS Abbas Sphanheimensis m. 1516.

EPOCHA XIV.

LUTHERUS ET HERESSES.

Ab hujus Epochæ principio, quod incidit in annum 1517. usque ad præsentem annum 1725. elapsi sunt anni 208.

Inter assidua Caroli V. Imp. & Francisci I. Gallorum Regis bella, invalescit factio LUTHERANA, cujus Principes PROTESTANTUR anno

HENRICUS VIII. in Angliam Schisma invenit. 1529.

ANABAPTISTÆ tumultuantes Monasterii in Germania, Regem sibi statuunt Joannem Leydensen, Sartorem, sed sequenti anno dissipantur. 1534.

Mortuo absque hærede Francisco Sfortia, DUCATUM MEDIOLANENSEM tanquam feudum Imperii Carolus V. occupat. 1535.

RESPUBLICA GENEVENSIS erigitur ann. 1526. in eaque Religio Catholica aboletur, & CALVINUS sedem figit an. 1536.

SOCIETAS JESU à S. Ignatio instituta, confirmatur à Paulo III. 1540.

Dates, Gen. Temp. Notio. C Re-

1544. Regnum SUECIE decernitur *Hæreditarium* Gustavo & posteris ejus.
1548. Avita Religio per *Eduardum* Regem mutatur in ANGLIA.
1553. Restituitur per *Mariam* Reginam.
1558. Pessumdatur per *Elisabetham*, quæ ab anno 1558. regnat per annos fere 45.
1559. NOVI EPISCOPATUS XIV. eriguntur in Belgio.
1562. *Bellum Civile* in Galliis à Calvinianis excitatur.
1569. *Cosmus II. de Medicis*, Dux Florentiæ, à S. Pio V. Pontifice honoratur titulo MAGNI DUCIS HETRURIE.
1572. Belgii PROVINCIE FœDERATÆ à Philippo II. deficiunt, atque hinc origo REIP. BATAVICÆ.
1580. Mortuo *Henrico* Cardinali, propatruo Sebastiani Regis LUSITANIÆ paulo antè in Mauritania cæsi, prædictum Regnum occupat *Philippus II.* Rex Hisp. persistitque in ejus familia usque ad an. 1640.
1582. CALENDARIVM corrigitur sub Greg. XIII.
1589. STIRPS VALES A inchoata in *Philippo Valesio*. an. 1328. desinit in *Henrico III.* istius culti interempto, incipitque in *Henrico IV.* stemma BORBONICUM.
1599. ALBERTI Austriaci, cum *ISABELLA* Hisp. Conjugio, Provincie Belgicæ tantisper ab Hispania separantur, usque ad annum 1633. quo *Isabella* mortua est.
1603. Regna SCOTIÆ ANGLIÆQUE junguntur sub *Jacobo VI.* Scotiæ & primo illius nominis Angliæ Rege, filio *Mariæ Stuartæ* Reginæ, quam an. 1587. *Elizabeth* capite truncari iussit; patre autem *Caroli I.* quem Angli sui, exemplo inaudito, in ferali pegmate securi percuriendum curarunt anno 1649.

- VENETORUM cum *Paulo V.* discordiæ inchoata anno 1605. terminantur an. 1607.
1622. Electoralis dignitas *Frederico V.* Palatino adempta, donatur *Maximiliano* Bavaro, & Regnum BOHEMIÆ *Ferdinando Imp.* asseritur.
1634. GUSTAVUS ADOLPHUS Rex Sueciæ, extrema omnia Germaniæ intentans, victor occumbit ad Lutzam.
1640. JANSENISMUS Ecclesiam turbare incipit.
- Joannes Bragantiæ Dux proclamatur Rex LUSITANIÆ an. 1640. & anno demum 1668. Lusitani paciscuntur ab Hispanis autonomiam, plenamque libertatem.
- Seditio NEAPOLITANA auctore *Thoma Agnello*, vulgò *Masaniello*.
1647. Pax Monasteriensis.
1648. CHINA à *Tartariis* subjugatur.
1649. *Olivarius Cromwell*, abolita, post infame supplicium *Caroli I.* Regis, potestate Regiæ, salatur in publicis comitiis PROTECTOR Rerum, Angliæ, Scotiæ, & Hiberniæ. Verum post mortem ejus, reducitur in patrii Regni possessionem *Carolus II.* an. 1661.
- Pax Pyrenæa.
1659. DANIE præcres decernunt ut Regnum deinceps sit hæreditarium in Familia *Frederici III.*
1660. CANDIA, sive *Creta* Insula Turcis deditur.
1669. BATAVORUM Resp. à Gallis penè eversa.
1672. Comitatus *Burgundiæ* occupatur à Gallis, moxque complura in Belgio oppida.
1674. Pax Neomagensis.
1678. OBSIDIO VIENNENSIS admodum formidolosa, & Christiano nomini inevitabile à Turcis intentans exitium, ope divina mirabiliter soluta.
1683. Abrogato *Edicto Nannetensi*, Calviniana hæresis tot hactenus bellorum civilium & rebellionum fecunda parens, è Gallia profligatur.

Hec fuit series atque successio.

1658. JACOBUS II. ex Anglia pellitur, Regnumque
invadit *Guillelmus Arausicus* de genere ejus.
Pax Ryfvvicensis.
1697. MORS CAROLI II. Regis Hispaniæ. Conten-
1700. tiones de successione. Initia CLEMENT. XI. Papæ.
1701. *Electo Brandenburgico* Fredericus I. auspiciis
Leopoldi Imp. Coronatur *novi Regni Borussiae* Primus Rex, 15. Januarii.
1706. Prælium Ramilliacense ipso Pentecostes die,
22. Junii.
1713. Pax Ultrajectina.
QUENELLI Centum & una propositiones
damnantur 8. Septembr.
Paschasius Quenellus Parisinus, Presbyter
Oratorii Berulliani, excessit à Gallia in Bel-
gium anno 1685. m. Amstelodami 2. De-
cembr. 1719. æt. 85.
1716. Turcæ profligati in Hungaria, propè *Petrovaradinum* 5. Augusti. *Corcyra* post diutur-
nam obsidionem ab iisdem derelicta 17. Se-
tembris. *Temesvaria*, urbs Hungariæ, mu-
nitissima, virtute *Eugenii à Sabandia*, *Carolo*
VI. Cæsari vindicatur 12. Octobris: cum in Tur-
carum potestate fuisset ab anno 1552.
1717. Transmisso in conspectu hostium Danubio
stupendam ex Turcis victoriam refert *Eugenius*
ad *Belgradum* urbem *Serviciæ* munitissimam,
quam duobus post diebus ejusdem urbis dedi-
tio consecuta est, 18. Augusti.
1724. *Philippus V.* Rex Hispaniæ, novo exemplo,
Ludovici I. filii sui decessor simul & successor.
1725. Pax sancita inter *Carolus VI.* Imp. & *Phi-*
lipponem V. Regem Hispaniæ.
Pontifices hoc temporis intervallo ab *Adria-*
no VI. qui *Leoni X.* successit, usque ad hodie-
rum *Benedictum XIII.* fuere XXVIII. Imperato-
res à *Carolo V.* usque ad hodiernum *Carolus*
VI. numerantur X. *Turcarum XVI.*

- SÆCULO XVI. VIII. confirmatum
fuit. m. 1572.
CCXVIII. ADRIA-
NUS VI. Ultrajecti
nus, Doctor Lova-
nensis. m. 1523.
CCXIX. Clemens VII.
m. 1534.
CCXX. PAULUS III.
sub quo CONCIL.
TRIDENTINUM æ-
cum. XIX. inchoa-
tum fuit an. 1545.
m. 1549.
CCXXI. Julius III.
m. 1555.
CCXXII. Marcellus
II. m. eod.
CCXXIII. Paulus
VI. m. 1559.
CCXXIV. PIUS
IV. sub quo præ-
dictum Concil. ab-
solutum fuit anno
1563. m. 1565.
CCXXV. S. PIUS V.
O. P. qui an. 1559.
septuaginta novem
Propositiones BAJA-
NAS primus conde-
minavit, id quod
postea à Gregorio
XIII. & Urbano
- VIII. confirmatum
fuit. m. 1572.
CCXXVI. GREGO-
RIUS XIII. m. 1585.
CCXXVII. SIXTUS V.
O. F. M. m. 1590.
CCXXVIII. Urbanus
VII. m. eod.
CCXXIX. Gregorius
XIV. m. 1591.
CCXXX. Innocentius
IX. m. eod.
SÆCULO XVII.
CCXXXI. CLEMENS
VIII. sub quo ce-
lebres illæ contro-
versæ * de auxiliis
Romæ habitæ sunt:
m. 1605.
CCXXXII. Leo XI.
m. eod.
CCXXXIII. PAULUS
V. m. 1621.
CCXXXIV. Gregorius
XV. m. 1623.
CCXXXV. URBANUS
VIII. qui anno
1640. librum post-
humum *Cornelii*
Jansenii Ep. Ipre-
sis, cui nomen *Au-*
gustinus, Bulla in-
emi-

* Inchoatæ an. 1598. finita sub Paulo V. ann. 1606.
de c. Martii, utriusque parti silentio inditum an. 1611.

eminenti primus damnavit. Ecclesia I. prentis, Doctrinæ Ecclesiæ sedisque Apostolicæ decisionibus subditissima, Jansenii servat cinneres, damnatæ autem Doctrinæ ejus ne tenuissimam quidem scintillam retinuit. Res sanè mira, ideoque divinæ erga nos misericordiæ & protectioni singulariter adscribenda. m. Urbanus 1644.

CCXXXVI. INNOCENTIUS X. Hic quinque famosas propositiones ex prædicto Jansenii libro excerptas, in ejusdem authoris & libri sensu condemnavit ut hæreticas, an. 1654. m. 1655.

CCXXXVII. ALEXANDER VII. Bullam prædecessoris sui confirmavit, & formulare præscripsit anno. 1664. Damnavit etiam 45. propositiones laxiores in re morali an. 1665. m. 1667.

CCXXXVIII. CLEMENS IX. à quo decreta prædecessorum adversus Jansenium denuò confirmata sunt. m. 1669.

CCXXXIX. CLEMENS X. m. 1676.

CCXL. INNOCENTIUS XI. qui 65. propositiones identem in re morali laxiores reprobavit an. 1679. Item 69. propositiones pseudonymas Michaelis de Molino anno. 1687. mortuus 1689.

CCXLI. ALEXANDER VIII. qui an. 1690. Triginta unam propositiones, plerasque justo rigidiores reprobavit. Item alio decreto duas in partem oppositam declinantes. m. 1691.

CCXLII. Innocentius XII. decreta prædecessorum adversus Jansenii doctrinam renovavit, & anno 1699. Viginti tres propositiones ex libro cui Titulus *Maximes des Saints* ex-

exceptas condemnavit. 1700.

SÆCULO XVIII.

CCXLIII. CLEMENS XI. anno 1705. edidit adversus Jansenistarum cavillos bullam, *Vineam Domini sabaoth*, & anno 1713. constitutionem *Unigenitus*, qua 61. propositiones Quenellianas meritiſſimo jure damnavit. Hanc qui sincero corde ut legem Ecclesiæ, & Orthodoxæ fidei regulam amplectuntur, & ab omnibus amplectendam sentiunt ac profitentur, genuini Ecclesiæ filii verèque Catholici sunt: qui refragantur, hærent, aut vacillant, eo honore merito censentur indigni. m. 1721.

CCXLIV. Innocentius XIII. electus 8. Maji 1721. hic an. 1722. constitutionem Prædecessoris sui, ob quam à re-

fractariis tot in Gallia turbæ excitatæ sunt, fortissimè asseruit adversus VII. Episcoporum Gallicæ temeritatem, in litteris ad Regem Christianissimum, m. 6. Martii 1724.

CCXLV. BENEDICTUS XIII. ex Or. Prædic. electus 29. Maji 1724. natus an. 1648. Laudent eum in portis opera ejus, & quidem post fata securus. Quam pressè inhæreat vestigiis Clementis XI. decessoris sui adversus factionem Quenellianam, pluribus jam inde in literis apertissimè declaravit, minimeque dubium est, quin in Concilio, quod impræsentiarum Romæ celebrat, idem sit cumulatissimè præstaturus, ut refractariorum pervicacia frangatur tandem, ac penitus conteratur. *De pacem Domine in diebus nostris.*
C 4

nostris, Pacem solidam, quam mundus dare non potest, pacem tuam, pacem in veritate fundatam. Amen.

IMPERATORES

Hæ ætate fuerunt sequentes.

- Ab exitu Maximiliani I. annoque 1519.
CAROLUS V. Belgarum princeps & Rex Hispaniæ, à Carolo Magno, qui occidentalis Imperii restaurator fuit, numerantur XXXIX. Imperium gessit usque ad an. 1556. Regnis omnibus abdicatis. m. an. 1558.
44. FERDINANDUS I. Fr. m. 1564.
45. Maximilianus II. Fr. m. 1576.
46. Rodolphus II. Fr. m. 1612.
47. Matthias Fr. an. 1619.
48. Ferdinandus II. præcedentis patruelis. m. 1637.
49. Ferdinandus III. Fr. m. 1657.
50. LEOPOLDUS Ignatius. Fr. m. 1705.
51. Josephus Ignatius Fr. m. 1711.
52. CAROLUS VI. JOSEPHI Fr. Leopoldi & Eleonora optimorum parentum dignissimus filius, quem Deus O. M. sinceri sui cultus vindicem, diu servet incolumem. Natus est 1. Octobr. 1685.

REGES GALLIÆ

Durante hac Epochâ, hi fuerunt.

58. FRANCISCUS I. Valensius, gener & cognatus Ludov. XII. ab an. 1515. m. 1547.
59. HENRICUS II. Fr. m. 1559.
60. FRANCISCUS II. Fr. m. 1560.
61. Carolus IX. Fr. m. 1574.
62. Henric. III. Fr. antea Rex Poloniæ. oc. 1589.
63. HENRICUS IV. dictus Magnus, Rex

Nat.

- Navarra; auctorque stemmatis Borbonici. occ. 1610.
64. Ludovicus XIII. Fr. m. 1643.
65. Ludovicus XIV. Fr. cognomento Magnus, post Regnum 72. annorum mirarum gestarum eventuumque varietate contextum, anno æt. 77. m. die. 1. Septem. 1715.
66. Ludovicus XV. pro nepos præcedentis, natus 15. Februarii 1710. cui Deus perpetuum pacis studium & invictum avitæ Religionis ardorem inspirare & conservare dignetur.

REGES HISPANIÆ

Eodem temporis intervallo hi numerantur.

- Post abdicationem Caroli V. qui ab anno 1516. regnaverat, factam an. 1556.
PHILIPPUS II. Fr. m. 1598.
Philippus III. Fr. m. 1621.
Philippus IV. Fr. m. 1665.
Carolus II. Fr. m. 1700.
Philippus V. Ludovici XIV. Regis Galliæ & Mariæ Theresiæ Caroli II. Sororis nepos, quo abdicante anno 1723. regnavit
Ludovicus I. Fr. m. 1724. post quem PHILIPPUS V. dimissas tantisper regni habenas resume re coactus est.

REGES ANGLIÆ

Ab initio præsentis Epochæ usque hodie hi recensentur.

- HENRICUS VII. qui post obtentum à Leone decimo defensoris fidei titulum, primus Anglicani schismatis auctor fuit an. 1534. m. 1547.
C. S. Eduard.

- Eduardus IX. dictus
VI. F. Calvinis-
mum amplexus. m.
1533.
MARIA Henrici
VIII. Filia ex Ca-
tharina Aragonia ..
m. 1558.
ELIZABETH ejus-
dem Henrici Filia ex
Anna Bolena, quam
repudiata Maria Ar-
ragonia, Henricus
duxerat. Hæc Re-
ligionem Catholi-
cam pessumdedit ..
m. 1603.
JACOBUS I. Magnæ
Britanniæ, Scotiæ
illius nominis VI.
Rex F. Mariæ Stuartiæ. m. 1625.
CAROLUS I. F. indigno
à suis subditis sup-
plicio affectus anno
1649.
CAROLUS II. F. ab an.
1661. m. 1685.
JACOBUS II. Er. Or-
thodoxæ fidei ve-
ræque pietatis ze-
lator, eiectionis à ge-
nero suo, anno
1688. in Gallia m.
1701.
GUILLIELMUS III. Prin-
ceps. Arausiacus, ..
ab an. 1688. m. 1702.
MARIA ANNA F. JACO-
BI II. m. 1714.
GEORGIUS Dux Hano-
vriensis.

SCRIPTORES ECCLESIASTICI

*Fuere hac ætate penè innumerales. Celebriores
tantum aliquot recensemus, citra con-
tempum, aut injuriam ceterorum.*

- CXXXVII. SILVESTER
Mozolius. Prieras.
O. P. m. 1520.
CXXXVIII. ADRIA-
NUS VI. Papa, Ul-
trajecti natus, Do-
ctor Theologus Lo-
vanensis, Caroli V.
Imp. olim præcep-
tor. m. 1523.
CXXXIX. Joannes
Franciscus PICUS,
Mirandulanus, occ.
1533.
CXL. Thomas de Vio
CAJETANUS S. R. E.
Card. O. P. m. 1534.
Æt. 66.
CXLI. Joannes Fi-
scherus Ep. Ro F.

FEN-

- PENSIS in Anglia
creatus Card. cum
esset in carcere. m.
1351. 25. Junii.
CXLII. THOMAS
MORUS Angliæ
Cancellarius. m. 6.
Julii. 1535.
CXLIII. Joannes
DRIEDO Turn-
hauranus Belga.
Doct. Lovan. m.
1535.
CXLIV. Desiderius
ERASMUS Rotte-
rodamus, damna-
tus in nonnullis,
suspectus in multis,
cautèque legendus
in omnibus: attamen in commu-
nitione Catholica
mortuus ann. 1536.
Æt. 70.
CXLV. Franciscus Ti-
telmannus, Belga
O. M. inter CAPU-
CINOS, quorum re-
formatio primùm
incepta fuerat anno
1525. m. 1537.
CLXVI. Sanctes Pa-
gninus, Lucensis.
O. P. Hebrææ lin-
guæ peritissimus.
m. 1541.
CLXVII. Joannes Ec-
KIUS Theolog. In-
golstad. infatigabilis
Hæreticorum adver-
sarius. m. 1543. æt. 57
CXLVIII. Albertus
PIGHUS Belga. m.
1543.
CXLIX. Judochus Cli-
choreus Neopor-
tuensis Belga, Doct.
Parisi. m. 1543.
CL. Jacobus LATO-
MUS, Doct. Lovan.
m. 1544.
CLI. Joannes CO-
CHLEUS Norim-
bergenfis, Canoni-
cus Uratislaviensis,
catholicorum per
annos ferè 30. advo-
catus indefessus. m.
1552.
CLII. Ambrosius Ca-
tharinus, Senensis.
O. P. ex Episcopo
Minorensi, Archi-
ep. Complanus. m.
1552.
CLIII. S. FRANCI-
SCUS XAVERIUS,
Navarrus, Soc. Jesu
Indiarum & Japo-
niæ Apostolus. m.
in Sinensis Regni
aditu, an. 1552. æt.
55. Can. 1662.
CLIV. S. THOMAS à
VILLA NOVA Ar-
chiepisc. Valentinus
C. O. A.

- O. A. m. 1555. CLXIV. Joannes
 Can. ab Alex. VII. *Hesselin* Doctor Lo-
 an. 1658. van. m. 1566. etat.
 44.
 CLV. S. IGNATIUS *Ludovicus Bla-*
 DE LOYOLA; Can- *fius*, Abbas Lati-
 taber, Dioces. Pam- *ensis* in Hannonia O.
 pelon. Institutor So- *S. Bened.* m. 1566.
 cietatis JESU. m. *et. 60.*
 1556. et. 65. Can. *CLXVI. Onuphrius*
 1622. à Gregorio *Pavlinus Veronen-*
 XV. *sis.* O. A. Historicus
 CLVI. Alphonsus à *Clarissimus.* et. 39.
Castro Zamorensis *m. 1568.*
 Hisp. O. M. m. Bru-
 xellis 1558. et. 62.
 CLVII. Joannes *Clodocus*
perus Colon. Archi- *Ravefeyn Tiler-*
 diac. à Paulo IV. *anus*, Doct. Lo-
 Cardinalis designa- *van.* m. 1570.
 tus, hunc honorem
 modestissime recu-
 savit. m. 1558.
 CLVIII. Aloysius Li-
 pomanus Ep. Veron-
 ensis. m. 1559.
 CLIX. Ruardus *Judocus*
perus, Doct. Lo-
 van. m. 1559. et. 71.
 CLXI. Dominicus Soro
 Hisp. O. P. Doct.
 Salmatic. m. 1560.
 CLXII. MELCHIOR
 CANUS O. P. Ep.
 Majoricensis m.
 1560.
 CLXIII. S. PETRUS DE
 ALCANTARA Hisp.
 O. M. m. 1562.

- Archiep. Toletan. *CLXXX. S. CARO-*
 et. 72. m. 1576. *LUS BORROMÆUS.*
 CLXXII. Didacus Co- *Card. & Archiep.*
varruvias. Ep. Se- *Mediolanenſis.* m.
 gobienſis. J. C. et. *1584. et. 47. Can.*
 66. m. 1577. *1610. à Paulo V.*
 CLXXIII. Laurentius *CLXXXI. Franciscus*
 SURTUS O. Car- *Turrianus Hisp. S. J.*
 tulan. Colon. m. *et. 80. m. 1584.*
 1578. *CLXXXII. Alpho-*
 CLXXIV. STANIS- *ſus Salmeron, Tole-*
 LAUS HOSTIUS Cra- *tanus, S. J. m. 1585.*
 cov. Polon. Card. *CLXXXIII. Chri-*
 & Ep. VVarmienſis *ſtianus Adrichomius*
 Pii IV. in Conc. *Delphius, diligens*
 Trid. Legatus. et. *terræ ſanctæ Illu-*
 76. m. 1579. *ſtrator.* m. 1585.
 CLXXV. Didacus *CLXXXIV. Joannes*
Stella Luſitanus. O. *MOLANUS Doct. Lo-*
 M. m. circ. 1581. *van. vir in omni an-*
 CLXXVI. S. LUDO- *tiq̃uitate verſatiſſi-*
 VICUS BERTRAN- *mus.* m. 1585.
 dus Hisp. O. P. m. *CLXXXV. Martinus.*
 1581. et. 55. Can. *Aſpilcueta NAYAR-*
 à Clemente X. *rus. J. C. & Ca-*
 CLXXVII. Andreas *ſuiſta celeberrimus.*
Vega Hisp. O. M. *O. Can. Regul. S.*
 Doctiſſimus Theo- *Aug. Roncavallis.*
 logus in Concilio *et. 94. m. 1586.*
 Trid. m. ... *CLXXXVI. ANTO-*
 CLXXVIII. S. THE- *nius AUGUSTINUS*
 RESIA à Jeſu, Abu- *Ceſarauguſtanus Ar-*
 lenſis, Carmeli re- *chiep. Tarraconen-*
 formatrix. m. 1582. *ſis, interpres Cano-*
 et. 68. Can. 1622. *num celeberrimus.*
 CLXXIX. Joannes *et. 70. m. 1586.*
 MALDONATUS Bari- *CLXXXVII. JACO-*
 cus Hisp. S. J. m. 1583.

- Brugensis, designatus Ep. Audomarenfis. m. 1587.
 CLXXXVIII. Vvillelmus Damasi LINDANUS, ex primo Episcopo Ruremondensi, secundus Ep. Gandensis. m. 1588.
 CLXXXIX. Ludovicus GRANATENSIS O. P. æt. 84. m. 1588.
 CXC. MICHAEL BAJUS Athenfis, Doct. Lovan. cujus doctrina quam sortem subierit, alibi dictum est, æt. 77. m. 1589.
 CXCI. Bartholomæus DE MARTYRIBUS O. P. Archiep. Bracarenfis. æt. 76. m. 1590.
 CXCII. Franciscus RIPERA Hisp. S. J. XII. Prophetarum minorum commentator doctissimus. æt. 57. m. 1591.
 CXCIII. Joannes Lenses Belliolanus ex agro Athenfis, Doct. Lovan. m. 1593.
 CXCIV. S. PHILIPPUS NERIUS Florentinus, auctor Oratorii Romani, m. 1595. æt. 80. Can. 1622.
 CXCIV. Franciscus TOLETUS Cordubensis Hisp. S. J. Card. æt. 63. m. 1596.
 CXCVI. Gilbertus GENEBRANDUS O. S. Bened. Archiep. Aquensis. æt. 60. m. 1597.
 CXCVII. Petrus CANISIUS Neomagenfis S. J. Catholicæ fidei defensor acerrimus. æt. 77. m. 1597.
 CXCVIII. Benedictus Arias Montanus, Hisp. m. 1598.
 CXCIX. Thomas STAPLETONUS Anglus. m. 1598.
 CC. Ludovicus MOLINA Conchenfis Hisp. S. J. æt. 65. m. 1600.
 CCI. Florimundus Raymondus Consiliarius Burdigalensis, m. 1600.
 SEculo XVII.
 CCII. Gabriel VASEQUERZ Bellomontanus Hisp. S. J. æt. 55. m. 1604.

CCIII.

- CCVII. Dominicus BANNEZ Hisp. O. P. Doct. Salmantic. æt. 77. m. 1604.
 CCIV. Franciscus FEVERDENTIUS O. M. Doct. Paris. m. circ. 1605.
 CCV. JUSTUS LYPsius Iscanus Belgæ æt. 53. m. 1606.
 CCVI. Cæsar BARONIUS Soranus. Card. Annalista Ecclesiasticus, vir doctrina & pietate celeberrimus æt. 69. m. 1607.
 CCVII. Martinus Vnt. DELRIO Antverp. S. J. æt. 58. m. 1608.
 CCVIII. Nicolaus CERVARIUS Lotharingus. S. J. æt. 54. m. 1609.
 CCIX. Benedictus PERERIIUS Valentini Hisp. S. J. æt. 75. m. 1610.
 CCX. Antonius POSSEVINUS Mantuanus. S. J. æt. 78. m. 1611.
 CCXI. Guilielmus ESTIUS Gorcomienfis, Doct. Lovan. & Duac. Epistolarum Apostolicarum interpres eruditissimus. æt. 70. m. 1613.
 CCXII. Alphonsus RODRIGUEZ Vallisolanus Hisp. S. J. scriptor solidissimæ pietatis. æt. 90. m. 1616.
 CCXIII. Franciscus SUAREZ Granatensis Hisp. S. J. Theologus polygraphus, & prodigiöse doctus. æt. 70. m. 1617.
 CCXIV. Jacobus PERRONIUS (Davy du Perron.) Ep. Ebroicensis & Card. Malleus Calvinistarum. æt. 63. m. 1618.
 CCXV. Franciscus LUCAS BRUGENSIS Theolog. Lovan. & Decanus Audomarenfis. Interpres Evangelistarum solidissimus. m. 1619.
 CCXVI. Robertus BELLARMINUS Politianus Hetruscus. S. J. Card. doctrina, pietate, zeloque Catholicæ Fidei toto orbe celeberrimus. æt. 79. m. 1621.

CCXVII.

- CCXVII. S. FRANCISCUS SALESIUS Ep. & Princeps Gebennensis, Institutor Ordinis Sanctionum B. M. V. natus in castro Salefishaud procul Annetio, 21. Aug. 1567. m. 28. Decembr. 1622, æt. 56. Can. ab Alex. VII. 19. Aprilis 1665. Vir spiritu Dei plenus; dulcisque super mel & favum.
- CCXVIII. Augustinus TORNIELIUS Novariensis Italus, Barnabita. æt. 79. m. 1622.
- CCXIX. Fronto Ducaus Burdigalensis, S. J. m. 1623.
- CCXX. Nicolaus Coeffeteau O.P. Ep. Massiliensis. m. 1623.
- CCXXI. Leonardus LESSIUS Brechtanus Belga, S. J. æt. 69. m. 1623.
- CCXXII. Martinus BECANUS Belga. S. J. æt. 63. m. 1624.
- CCXXIII. Joannes MARIANA Hisp. S. J. æt. ferè 90. m. 1624.
- CCXXIV. Jacobus GREIFERUS Germanus. S. J. æt. 63. m. 1625.
- CCXXV. Laurentius BEYERLINCK Can. Antverp. æt. 49. m. 1627.
- CCXXVI. Thomas MALVENDA Hisp. O.P. æt. 63. m. 1628.
- CCXXVII. Carolus SCRIBANUS Bruxell. S. J. æt. 68. m. 1629.
- CCXXVIII. Andreas SCOTIUS Antverp. S. J. ætat. 77. m. 1629.
- CCXXIX. Heribertus ROSVVEYDUS Ultrajectinus. S. J. æt. 60. m. 1629. Hic primus animo concepit ingens opus de *Actis Sanctorum*, quod ejus postea socii feliciter aggressi sunt, & huc usque ad XXIX. grandia volumina mediumque mensum Julium perduxerunt; nempe, Joannes BOLANDUS Limburgensis. æt. 69. m. 1665. Godefridus HENSCHENIUS Venradiensis in Geldria.

- dria. æt. 81. m. 1681.
- Daniel PADEBROCHIIUS Antverp. æt. 87. m. 1714. Franciscus BAERTIUS Belliolanus. æt. 69. m. 1719. Conradus JANNINGUS Groninganus. æt. 73. m. 1723. Præclarissimū opus, omnibusque eruditissimum, Antverpiæ, ubi conceptum est, immenso hodie labore continuat vir doctissimus Joan. Baptista SOLZERIUS cum Joanne PINIO, Guiljelmo CUPERO & Petro BOSCHIO, viris pariter eruditissimis, quos honoris & amicitiae causa libenter commemoro.
- CCXXX. Edmundus RICHERIUS Lingonensis, Doctor & Syndicus facultatis Theolog. Paris. cujus Tractatus de Potestate Ecclesiastica an. 1609. editus, à duobus Conciliis Gallicanis censuratus fuit. m. 1632.
- CCXXXI. Joannes MALDERUS Doct. Lovan. quintus Ep. Antverp. æt. 70. m. 1633.
- CCXXXII. Ægidius de Coninck Belliolanus Flander, S. J. æt. 62. m. 1633.
- CCXXXIII. Jacobus TIRINUS Antverpiensis. S. J. brevis solidusque scripturæ interpres. æt. 56. m. 1636.
- CCXXXIV. Joannes de Pineda Hispalensis. S. J. eruditus interpres. æt. 80. m. 1637.
- CCXXXV. CORNELIUS CORNELII LAPIDE Belga. S. J. interpres Bibliorum celeberrimus. æt. 70. m. 1637.
- CCXXXVI. Jeremias DREXELIUS Augustanus Germ. S. J. æt. 57. m. 1638.
- CCXXXVII. CORNELIUS JANSENIUS Leedamensis, Doct. Lovan. septimusque Ep. Iprensis, cujus ob opus posthumum cui nomen *Augustinus*, fors infelicitissima, satis nota est. Non-

- Nondum expleto in
Episcopatu biennio,
peste extinguitur,
1638. æt. 53.
- CCXXXVIII. Joannes
Pillesacus Doct. Pa-
risi. m. 1638.
- CCXXXIX. Joannes
VVGERS Diestens-
is, Doct. Lovan.
æt. 67. m. 1639.
- CCXL. Gabriel Al-
bapinans Ep. Aure-
lianensis w. 1639.
- CCXLI. AUBERTUS
MIRÆUS Bruxell.
Decanus Antwerp.
æt. 67. m. 1640.
- CCXLII. Jacobus SA-
LINUS Avenionen-
sis. S. J. Annalista
veteris Testamenti.
æt. 82. m. 1640.
- CCXLIII. Armandus
Joannes RICHELIVS
Parisienfis. Card. Ep.
Lucionensis. Regni
Gallici administer
celeberrimus. æt. 57.
m. 1642. Hunc in
simili functione se-
cutus est Julius MA-
ZARINUS Italus.
Card. Ep. Metensis.
æt. 59. m. 1663.
- CCXLIV. Henricus
SPONDANUS Maulco-
solensis Gall. ex Cal-
- vinista Catholicus,
& Ep. Appamiensis
doctrina, pietate &
zelo illustris. æt.
75. m. 1643.
- CCXLV. Jacob. Bonfre-
rius Dionantensis.
S. J. æt. 70. m. 1643.
- CCXLVI. Simeon
Muisius Aurelianen-
sis. Archidiacon. Sue-
fionensis, vir he-
braicè peritissimus.
m. circ. 1644.
- CCXLVII. Franci-
scus SILVIUS à Bran-
nia comitis. Doct.
Duac. interpres S.
Thomæ celeberrim-
us, æt. 78. m. 27.
Febr. 1649.
- CCXLVIII. Augusti-
nus Barbosa Lusita-
nus. Ep. Ugenti-
nus. Canonista ce-
lebris. m. 1649.
- CCXLIX. Libertus
FROMONDUS Haccu-
rianus Eburo Do-
ctor Lovan. & *Cor-
nelii Jansenii* in SS.
literarum professio-
ne successor, cu-
jus etiam librum
posthumum, cui no-
men *Augustinus*,
una cum *Henrico Ca-
leno* Archidiacono
Me-

- Mechliniensis, eden-
dum curavit, m.
1653. æt. 66.
- CCL. Franciscus Zy-
PEUS Archidiacon.
Antwerp. J. C. æt.
72. m. 1660.
- CCLI. JACOBUS SIR-
MONDUS Arvernus
Ricomagensis S. J.
vir profundæ & re-
conditæ eruditionis.
æt. 93. m. 1651.
- CCLII. Dionysius PE-
TAVIUS Aurelianen-
sis. S. J. vir omni
ex parte doctissimus,
& chronologorum
antesignanus. Æt.
69. m. 7. Decemb.
1652.
- CCLIII. Philippus A-
legambe Bruxell. S.
J. continuator Bi-
bliothecæ scriptorū
S. J. post *Petrum Ri-
badineiram* Tolera-
num, qui æt. 84.
Madriti obiit anno
1611. Hic autem
Romæ m. 1652.
- CCLIV. *Sidronius*
Hofchius Marken-
sis Belga. S. J. Poeta
elegantissimus. æt.
57. m. 1653.
- CCLV. Nicolaus Ri-
galtinus Parisiensis,
Consiliarius Regius
Metensis. æt. 76.
m. 1653.
- CCLVI. Lucas VVad-
dingus Hibernus. O.
M. m. Romæ circ.
1655.
- CCLVII. Joannes Ste-
phanus MENOCHIVS.
Papiensis Italus, ce-
leberrimi illius ju-
ris. filius S. J. æt.
80. m. 1656.
- CCLVIII. Joannes
MORINUS Blesen-
sis, Presbyter Ora-
torii Gallicani, ope-
ra Cardin. Perronii
ad fidem Catholi-
cam conversus. æt.
68. m. 1659.
- CCLIX. Joannes DE
LUGO Madritensis
S. J. Card. æt. 77.
m. 1660.
- CCLX. Lucas Holste-
nius Hamburgensis.
æt. 65. m. Romæ
1661.
- CCLXI. Petrus DE
MARCA Bearnen-
sis, ex Consiliario
Regio Ep. Conforan-
nensis an. 1644. de-
inde an. 1652. Ar-
chiep. Tolosanus.
Demum nominatus
Archiep. Parisiensis.
sed.

sed ante aditam possessionem m. æt. 38. an. 1662.

CCLXII. Scriptoribus portus Regii, ob amicitiam singularem adjungitur *Blasius Paschalis*, subtilis ingenii Mathematicus, qui sub nomine *Ludovici Montaltii* **LITERAS PROVINCIALES** edidit, quas amici ejus, ut Jesuitarum nomen & doctrinam latius adducerent in invidiam, Jansenioque simul & Arnolfo gratiam conciliarent apud externos, in varias linguas transfundendas curarunt. æt. 39. m. 1662.

CCLXIII. *Theophilus Raynandus* Cespitellensis Gallus. S. J. polygraphus, scripsit enim XIX. volumina in folio. æt. 77. m. 1663.

CCLXIV. *Antonius SANDERUS* Gandavensis, Can. & Pœnitent. Iprensis, vir, Flandria illustrata, aliisque libris editis celeberrimus. æt.

77. m. in Abbatia Affligemienfi 1664.

CCLXV. *Philippus LABBÆUS* Bituricensis. S. J. æt. 60. m. 1667.

CCLXVI. *Sforza PALAVICINUS* Roman. S. J. Card. Scripsit accuratam Concilii Tridentini Historiam adversus Historiam *Petri Snavis Polani* vulgò, qui æt. 71. m. 1623. At *Pelavicinus*, æt. 66. m. 1627.

CCLXVII. *Leo ALLATIUS* Chienfis græc. æt. 83. m. Romæ 1669.

CCLXVIII. *Antonius GODEAU* Ep. Vercienfis & Grassensis, æt. 67. m. 1672.

CCLXIX. *Joannes BONA* à Monte regali in Subalpinis, sive Pedemontio. Ord. Cisterc. Card. pius & doctus. æt. 63. m. 1674.

CCLXX. *Guilielmus Herinx* Helmondanus. O. M. XII. Ep. Iprensis. Vix dum expleto in Episcopatu mense decimo, æt. 58. m. 1678.

CCLXXI.

CCLXXI. *Joannes LAUNOYUS* Presbyter Diœcesis Constantiensis in Normannia, Doct. Paris. vir doctus, sed supra modum criticus. æt. 75. m. 1788.

CCLXXII. *Jacobus VALLIUS* Corracensis. S. J. Poeta celeberrimus m. 1690. notagenario major.

CCLXXIII. *Christianus Lupus* Iprensis. O. A. Doct. Lovan. in omni antiquitate versatissimus. æt. 69. m. 1681.

CCLXXIV. *Joannes Garnerius* Parisiensis S. J. æt. 69. m. 1681.

CCLXXV. *Carolus Le Cointe* Trecentis. Presb. Orat. Gallic. æt. 70. m. 1681.

CCLXXVI. *Isaac le Maître* SACR, scriptor Portu-Regiensis. æt. 71. m. 1686.

CCLXXVII. *Lucas Dacherius* Quintinopolitanus in Picardia O. B. æt. 76. m. 1685.

CCLXXVIII. *Joannes*

CABASSUTIUS Aquensis Presb. Orat. æt. 81. m. 1685.

CCLXXIX. *Joannes Baptista Corclerius* Nemaufensis, græcè doctissimus. æt. 58. m. 1686.

CCLXXX. *Carolus Cangius* Ambianensis. æt. 67. m. 1688.

CCLXXXI. *Henricus & Adrianus VALESII* Fratres. ille æt. 72. m. 1676. hic verò æt. 89. m. 1692.

CCLXXXII. *Emmanuel Schelstraten* Antverp. Biblioth. Vaticanæ. æt. 46. Romæ m. 1692.

CCLXXXIII. *ANTONIUS ARNALDUS* Parisiensis, Doct. & Socius Sorbonicus, amicus & discipulus Joannis Vergerii de Havranne Abbatis SANCYRANI, qui m. 1643. Famosa Arnaldi propositio asserens exhiberi nobis in B. Petro hominem justum, cui defuit gratia sine qua nihil fieri potest, in ea occasione in qua dici non

non potest eum non peccasse, an. 1656. à Facultate Theologica Parisiensis censurata est; ipse loco mortuus, plurimis annis in sanctimonialium *Portus-Regii* Monasterio solitariam vitam duxit. Ann. 1679. è Galliis excessit in Belgium, tandemque Bruxellis obiit 8. Augusti 1694. Ætat. 83. Janseniani libri ad mortem usque defensor acerrimus.

CCLXXXIV. Petrus NICOLE Carnutensis, alter *Portus-Regii* Scriptor celebris Æt. 65. m. 1695.

CCLXXXV. Ludovicus Sebastianus le Nain TILLEMONTIUS, Presb. scriptor *Portus-Regii* Historicus accuratissimus. Æt. 70. m. 1698.

CCLXXXVI. Antonius PAGI, O. M. eruditus Chronologus. Æt. 65. m. 1699.

CCLXXXVII. Josephus Saens d' Aguir

re Hisp. O. B. Card. Æt. 69. an. 1699.

CCLXXXVIII. Armandus Joannes Bouthillier de Rancè Abbas B. Mariæ DE TRAPPA O. Cisterc. in Diocesi Sagiensis (Sees) ejusdemque Cœnobii ad veteris disciplinæ monasticæ austeritatem Reformatore celeberrimus. æt. 76. m. 27. Octob. 1700.

SÆCULO XVIII.

CCLXXXIX. Martinus STEYARTIUS Somerghemius Flander. Doct. Lovan. & ab anno 1674. usque ad 1687. Canonicus & Theologus Iprensis. Dein Lovanium redux, adversus gliscentes novitates murum se aheneum præbuit pro domo Dei. æt. 54. m. 17. Apr. 1701.

CXC. Henricus NORIS Veronensis O. A. Card. Eruditissimus. æt. 73. m. 1704.

CXCXI. Jacobus Benignus BOSSUETIUS

TIUS Divionensis, ex Condomensi, Ep. Meldensis. Hæreticorum debellator fortissimus. æt. 76. m. 12. April. 1704.

CCXCII. Joannes Baptista Hamelius. D. Paris. æt. 83. m. 706.

CCXCIII. Paulus PEZRONIUS Hanneboniensis in Britannia Minori O. Cist. Doct. Paris. Abbas que Charmojensis. æt. 67. m. 1706.

CCXCIV. Antonius Massoullens Tolonenis O. P. æt. 73. Romæ m. 1706.

CCXCV. Joannes MABILLONIUS Rhemenis. O. B. æt. 75. m. 1707.

CCXCVI. Theodoricus Ruinartius Rhemenis. O. B. æt. 56. m. 1709.

CCXCVII. Richardus Simon Deppensis, criticus celebris. æt. 76. m. 1712.

CCXCVIII. Gaspar Juenin Presb. Orat. Gall. edidit Institutiones Theologicas ob suspicio-

nem Jansenismi à quibusdam Gallia Episcopis censuratas, Romæque prohibitas, à paucis an. obiit.

CCXCIX. Stephanus BALUZIUS Tulensis. ætat. 88. m. 1718.

CCC. Petrus Daniel HUETIUS Cadomenis, Ep. Abrincatenis, vir, tota Europa, doctrina & eruditione clarissimus ætat. 91. m. 16. Januar. 1721.

CCCI. Ludovicus Ellies du PIN Doct. Paris. vir plurimæ lectionis & scriptio- nis, sed novitati, immodicæ crisi, & Jansenianis Quenellianisque partibus ad- dictus, ideoque non semel atro carbone notatus. m. circ. 1722.

CCCII. Claudius FLEURY Parisiensis scriptor Historiæ Ecclesiasticæ, æt. 83. m. 4. Julii 1723.

CCCIII. NATALIS ALEXANDER O. P. vir multijugæ lectionis, magnæque eruditionis; sed qui in fene-

fenectute sua eò se adduci passus est, ut à Constitutione *Vni-gensius* ad futurum Concilium appellaret. æt. 86. m. Luteriæ 27. Aug. 1724. Concedatur mihi ut reliquos vitæ fun-ctos, qui ingenti numero supersunt, eosque qui usque hodie in vivis sunt, tacitus prætermittam. Ægrè tamen mihi tempore, quin ex his cum grata animi restificatione

commemorem celeberrimos veritatis athletas Cardinalem BISSIUM, Ep. nunc Meldensem, Josephum LANGUETIUM Ep. Sueffionensem, & Jacobum FONTANUM, S. J. ex oppido VVinoci-bergenfis Diœcesis Iprens. oriundum, quorum, apud posteritatem non omnino ingratam, perpetua vivet vigebitque memoria.

S. VI.

QUARTA

TEMPORUM DIVISIO.

PER

VETERES MONARCHIAS.

DE Numero, ordine & duratione veterum Monarchiarum non exigua est opinionum differentia. *S. Augustinus* * rem * Lib. 18. Civ. Dei c. 2. generali ratione expendens, inter plurimas, inquit, Regna terrarum, in quæ terrenæ utilitatis, vel cupiditatis, est divisa societas (quam Civitatem mundi hujus universali vocabulo nuncupamus) duo regna cernimus longè ceteris provenisse clariora, Assyriorum primum, deinde Romanorum, ut temporibus, ita locis inter se ordinata atque distincta. Nam quomodo illud prius, hoc posterius, eo modo illud in Oriente, hoc in Occidente surrexit? denique in illius sine hujus initium confestim fuit. Regna cetera, ceterosque reges velut appendices istorum dixerim. Licet igitur varia fuerit magnorum imperiorum etiam in oriente vicissitudo atque successio, inter Assyrios, Medos, Chaldaeos, Persas, atque Macedonas, quia tamen quasi idem hic semper fuit præterlabentium aquarum alveus, qui, mutatis aquis, non idèò nomen mutare consuevit, idcirco generali Assyriorum nomine regna isthæc omnia comprehendi posse censuit *Dares*, *Gen. Temp. Notio.* D. AN-

Augustinus. Prævaluit interim ex libri Danielis Capite secundo ac septimo, Quaternus veterum Monarchiarum numerus, Chaldeorum, Persarum, Græcorum, ac Romanorum, tametsi sciam non deesse hodie eruditos, qui neque in septimo, neque in secundo præfati libri capite existiment quidquam esse quod ad Romanorum imperium referri debeat. Juvabit equidem audire quid de hac re habeat sæculi quinti scriptor elegantissimus * Severus Sulpicius, ubi agit de somnio Nabuchodonosoris, quod Daniel interpretatus est. Viderat, inquit, Rex per soporem imaginem capite aureo, pectore brachiisque argenteis, ventris & femoribus æneis, cruribus ferreis, quæ in pedes partim ferreos, partim fictiles desinebat. Sed ferrum atque testa inter confusum coire non poterat. Ad extremum, imaginem lapidis sine manibus abscissus proterebat: redactaque omnia in pulverem, vento ablata. Igitur secundum Prophetæ interpretationem, imago visa, figuram mundi gerit. Caput aureum, Chaldeorum imperium est: siquidem id primum & opulentissimum fuisse accepimus. Pectus & Brachia argentea secundum regnum annuntiant; Cyrus enim, victis Chaldeis atque Medis, imperium ad Persas contulit. In ventre arce Tertium regnum portendi pronuntiatur; idque implementum videmus. Siquidem ALEXANDER creptum Persis imperium, Macedonia vindicavit. Crura ferrea, imperium quartum, idque Romanum intelligitur, præ omnibus ante regnis validissimum. Pedes verò partim ferrei, partim fictiles, dividendum esse Romanum regnum, ita ut nunquam inter se coeat, præfigurant: quod æquæ

* impletum est: siquidem jam non ab uno Imperatore, sed etiam à pluribus semperque inter se armis, aut studiis dissentientibus, res Romana administratur.... In lapide verò sine manibus abscisso, qui aurum, argentum & ferrum testamque comminuit, Christi figuram esse. Is enim non conditione humana editus (si quidem non ex voluntate viri, sed ex Deo natus est) mundum istum, in quo sunt regna terrarum, in nihilum rediget, regnumque aliud incorruptum atque perpetuum, id est, futurum sæculum, quod Sanctis paratum est, confirmabit.

Adjungamus Hieronymum, qui lib. 1. in Dan. sic scribit: Caput, inquit, aureum tu es Rex, per quod ostenditur primum regnum Babylonium auro pretiosissimo comparatum. Et post re confurgens regnum aliud minus te &c. Medorum videlicet atque Persarum, quod argenti habet similitudinem minus priore, & majus sequente. Et regnum tertium aliud æneum, quod imperabit universæ terræ, Alexandrum significat & regnum Macedonum, successorumque Alexandri; quod rectè æneum dicitur. Inter omnia enim metallæ æs vocalius est & tinnit clarior, & sonitus ejus longè lateque diffunditur: ut non solum famam & potentiam regni, sed & eloquentiam græci sermonis ostenderet. Et regnum quartum erit veluti ferreum &c. Regnum autem quartum, quod perspicuè pertinet ad Romanos, ferrum est, quod comminuit & domat omnia: sed pedes ejus & digitus ex parte ferrei, & ex parte sunt fictiles, quod hoc tempore manifestissime comprobatur. Sicut enim in principio nihil Romano imperio fortius & durius fuit, ita

* Sed post Severi tempora multo illustrius, quando in varias partes, velut quoddam digitos, per incursiones Barbarorum, diffusum fuit.

* Quid destructa IdololatRIA, jam inde per Fidem & Charitatem in cordibus fidelium inchoatum est.

in fine rerum nihil imbecillius : quando
& in bellis civilibus, & adversum diversas
nationes, aliarum gentium barbararum in-
digemus auxilio. In fine autem horum om-
nium regnorum, auri, argenti, æris &
ferri, abscissus est lapis. Dominus atque
Salvator, *sine manibus*, id est, absque coi-
tu & humano semine, de utero virginali,
& contritis omnibus regnis factus est *Mons*
& *Magnus*, & implevit universam terram.

Cap. 7.

Res eadem per visionem ipsi *Danieli*, sed
sub alia figura, quatuor videlicet Bestiarum
de mari ascendentium, exhibita fuit. Prima
quasi *Leæna*, quæ alas habet Aquilæ, com-
muni interpretatione regnum *Babylonium* de-
signabat. Secunda similis *urso*, cui terni in
ore erant dentium ordines, Regnum *Persarum*
figurabat. Tertia, quasi *Pardus*, qua-
ternis alis totidemque capitibus instructa.
Alexandri Græcorumque imperium præferbat,
Bestia Quarta terribilis atque mirabilis & for-
tis nimis: dentes ferreos habens magnos com-
edens atque comminuens, & reliqua pedibus
suis concalcans; dissimilis autem cæteris be-
stiis quas *Daniel* antè conspexerat, hæc, in-
quit *Bened. Peverius*, ut omnes interpretan-
tur, & res ipsa loquitur, imaginem & si-
militudinem referebat Imperii *Romani*, id
quod deinceps singillatim latiusque persequi-
tur. Scio quosdam hodie & in statuæ *Nabu-
chodonosori*, & in statuæ bestię *Danieli-
cæ* explicatione, *Porphyrium* sequi potius
quàm *Hieronymum*, Regnumque *Macedonum*,
post *Alexandri* mortem variè divisum, quato-
ro loco utrobique intelligere. At cum ea
controversia non multum faciat ad rem no-
stram, qui imperiorum vicissitudines & suc-
cessionem, juxta ordinem temporis, pro se

CIA-

erarum præsertim literarum intelligentia, bre-
viter enarrare decrevimus, licebit nobis com-
munem veterum opinionem sequi, quæ &
fortassis verior est, & certè proposito nostro
congruentior. A rebus ergo *Chalæorum*,
ad quas *Assyrias Medasque* reducimus, su-
memus exordium.

S. VII.

IMPERIUM ASSYRIORUM, MEDORUM ET
BABYLONIORUM.

Attentur omnes, antiquitates *Assyrio-Me-
do* *Babylonicas* plenas esse obscuritatis
atque caliginis. Non tantum in duratione
temporis, sed & in successionis ordine, &
personarum designatione mira varietas est.
Reges, quorum in Scripturis mentio est, ægrè
admodum cum historia profana rediguntur
in concordiam. Quisquis eam rem penitiùs
inspicit, invenit quod in aliorum methodis
reprehendat, & se novi aliquid adferre posse
existimat, sed quod posteriorum iterum pa-
lato neutiquam satisfacit. Solertiam eorum,
qui eam tentant hodiè, vel olim tentavere
concordiam, minime aspernamur, modò sa-
cris litteris, quæ utique extra omnem falsi
suspicionem positæ sunt, ea deferatur vene-
ratio, ut profanis omnibus in immensum
præferantur, ita ut hos errasse non dubite-
mus, si cum Scripturis conciliari nullo mo-
do posse videantur. Nobis neque otii satis,
neque scientiæ est, ut in hac re novi ali-
quid proferamus. Sufficiet exhibere quid
alii nobis doctiores, post diligentem diutur-
namque inquisitionem, statuendum esse judi-
caverint.

* m. 1706. *Paulus Pexronius* scriptor * recentis memoriarum, qui tempus quod Christum antecessit, longius, quam fieri vulgo soleat, extendendum putavit * *Chaldaeorum* sive *Babyloni* Imperio longissimam quam potuit durationem attribuit. Initium ejus refert ad dispersionem gentium sub *Nemzode* filio *Chus*, annumque mundi 2787. ante Christum autem, 3085. 531. post Diluvium.

Ponit eodem tempore conditam ab *Assur* filio *Sen Ninivem* Metropolim *Assyriorum*, à quo post multas generationes ortus sit *Belus* primus eorumdem Monarcha. Post annos 300. * constituit septem Reges *Chaldaeorum* *Babylone* regnantes, per annos 225. quorum primus *Evechous*.

Deinceps sex alios *Arabes*, per annos * 215. quorum primus fuerit *Mardocentes*, aliter dictus *Merodach*. Horum durante imperio natum ponit * *Abrahamum*, postque annos 89. à natiuitate *Abrahami*, *Belus* regem *Ninives*, victo *Nobonado*, *Arabum* illorum regem ultimo, captaque *Babylone*, inchoasse * ait *MONARCHIAM ASSYRIORUM*, quæ sub *XLI*. Regibus duraverit annis 1460.

Post *Belus* (qui in *Deorum* numerum ab *Ethnicis* relatus fuit) regnavit *Ninus*, dein *Semiramis* *Nini* vidua, à rebus gestis apud *Græcos* celeberrima, postea *Ninyas* priorum filius, exinde *XXXVII*. reges inglorii usque ad *Sardanapalum* eorum ultimum, quo sublato, *Arbaces* *Assyriorum* Imperium ad *MEDOS* transtulit anno ante Chr. 886.

Medorum regnum durasse ait annis 350. usque ad *Cyrum* primum *Persarum* regem.

At interea post annos *XXIV*. annoque ante Christum 862. *Ninus*. *Junior*. *NOVUM ASSYRIORUM REGNUM* fundat in urbe *Ninive*.

nive, pro veteri per *Medos* paulo ante destructo, duraturum annis circiter 237. donec per *Cyaxarem* *Medorum* regem dissipetur. Hujus successores statuit *Sacchoram* ac dein *Tilgamum* seu *Tilgat*, notos apud * *Æ-* * *Lib. 12.*
 * *Animal-*
 * *Cap. 21.*
 lianum. Alios deinde, quos scriptura commemorant *Phul*, *Teglatphalasar*, *SALMANASAR*, qui regnum *Israel* destruxit decemque tribus in captivitatem abduxit. *SENNACHERIB*, ex cujus exercitu, tempore *Ezechie* Regis *Juda*, 185000. virorum, una nocte, Angelo cadente perierunt; ipse *Ninivem* reversus à filiis interemptus est. Sequitur *Assaraddon* *Sennacheribi* tertius filius, à cujus copiis *Hierosolyma* capta & Rex *Manasses* *Babylonem* abvectus est, brevi tamen post tempore rediturus.

Dum hæc agebantur in *Assyriis*, *NOVUM BABYLONIS REGNUM* exsurrexerat per *NABONASSARUM*, qui anno ante Chr. 747. *Chaldaeos* *Medis* tributarios, horum jugum excutere docuit, quo tempore *Artaxerxes* *Medorum* rex bellum *Cadusis* inferebat, & post 1599. annos, quibus caruerant Regibus, potestatem nomenque Regium suæ genti revindicavit duraturum annis 67. *Novem* ejus, in *Ptolomei* canone, recensentur successores, usque ad *Assar-Addonem* *Assyriorum* regem, qui *Babylonium* regnum suo imperio adjecit, anno ante Chr. 680. *Quintus* à *Nabonassaro* *Mardocempadus* dictus, idem esse putatur qui apud *Isaiam* *Merodach-Baladan* nuncupatus est.

Assar-Addoni *Assyriorum* simul ac *Babyloniorum* Monarchæ succedit *Sasdochinus*, quem eum ipsum putant, qui in libro *Judith Nabuchodonosor* nominatur. Postea *Ciniladanus*, quem *Cyaxares* *Medorum* Rex, adjuncto sibi

Nabopolassar satrapa Chaldaeorum, vicit, & secundo Afsyriorum regno finem imposuit anno ante Christum 625.

En novum rursus Regem Babylonium *Nabopolassarum*, cum regnum Chaldaeorum, 55. annis sub Afsyriorum potestate fuisset. Regnavit hic, consentiente *Cyaxare*, sub annum XIV. *Josie* Regis. *Juda*, regnavitque Babylone 21. annis. *Hujus* filius *Nabuchodonosor*, ob rerum gestarum magnitudinem victoriarumque multitudinem, cognomento *Magnus* *Judæam* subjugavit, *Judæos* in captivitatem Babylonicam adduxit, *Hierosolymam* Templumque incendit anno. ante Chr. 586. ita tamen ut 70. Anni Captivitatis Babylonicæ 20. ferè annis antea inchoentur, ab anno nempe ante Christum 605. Regnavit annos 43. Succedit filius *Evilmerodach*. Huic post biennium *Neriglissor* gener *Nabuchodonosori*. *Neriglissor* post annos IV. filius *Laborosoarchodus* IX. mensibus, qua sublato, regnat *Nabonidus* *Evilmerodachi* filius, qui in *Danielis* libro *BALTHASSAR* dicitur, annis 17. Atque hic Babyloniæ regnum totiusque hujus primæ Monarchiæ ultimus est, cum à *Nembrode* usque ad hoc tempus fluxissent anni 2548. Sequitur *Cyaxares* *Medorum* Rex, *Cyri* *Persarum* Regis. avunculus, qui in sacris literis. *DARIUS* *MEDUS* dicitur, quo post biennium mortuo, *Cyrus* totius orientis potitus est, anno ante Chr. 535.

Hanc primæ Monarchiæ dispositionem ex *Josepho Scaligero* majiori ex parte mutuatum esse *Pexronium*, ex subjecto *Ichemate* facile apparebit.

Josepho Scaligero majiori ex parte mutuatum esse *Pexronium*, ex subjecto *Ichemate* facile apparebit.

Josepho Scaligero majiori ex parte mutuatum esse *Pexronium*, ex subjecto *Ichemate* facile apparebit.

Josepho Scaligero majiori ex parte mutuatum esse *Pexronium*, ex subjecto *Ichemate* facile apparebit.

Josepho Scaligero majiori ex parte mutuatum esse *Pexronium*, ex subjecto *Ichemate* facile apparebit.

Josepho Scaligero majiori ex parte mutuatum esse *Pexronium*, ex subjecto *Ichemate* facile apparebit.

Josepho Scaligero majiori ex parte mutuatum esse *Pexronium*, ex subjecto *Ichemate* facile apparebit.

DISPOSITIO JOSEPHI SCALIGERI.

Dynastia Chaldaeorum in Babylonia.

1. *EVECHOOS*, qui *Syncello* *Nemrod* est. Sex successores obscuri.
- Anni Dominationis CCXXIV.

Dynastia Arabum in Babylonia.

Sex numero Reges obscuri, nisi quod nomina ab Africano prodita. Anni dominationis 116. Ultimo Rege ex Arabum familia debellato, *Belus* anno 27. Imperii sui, Afsyriorum regnum cum Babylonia conjunxit.

Dynastia Afsyriorum in Oriente.

1. *BELOS*.
2. *NINUS*.
3. *SEMI RAMIS*. Deinceps XXXVI. obscuri.
4. *NINYAS*. *ZAMES*...
9. ——— Abraham nascitur.
22. ——— Moses nascitur.
25. ——— Exodus Israelitarum.
33. ——— Troja Capta.
37. ——— Templ. *Salomonis* conditum.
41. *Tonosconcoleros*, qui & Græcis *SARDANAPALUS*. A Belo ad *Sardanapali* finem annos numerat 1484.

Dynastia Medorum & Babyloniæ.
MEDI *BABYLONIÆ*

1. *ARBACES*, *Sardanapali* victor.
2. *Mandaucæ* F.
3. *Solarmus*. *Initium Olympiadum*.
4. *ATTYCAS*.

F. NABONASSAR dicitur
fuit à *Medis*.

5. Arbianes.	
6. DEJOCES. Herodoti, Arsæos Ctesia, 40. ann.	10. Mardokempadus.
7. PHRAORTES Artynes, 22. ann.	11. Jeraedinus.
8. CYAXARES. 40. ann.	12. Saosducinus.
	14. Nabopolassar.
	15. NABUCHODONOSOR.
9. ASTYAGES al. A. pandas, 40. ann. regnavit.	16. Evilmerodac.
	17. Neriglissorus.
	18. Nabonidus, seu DARIUS MEDUS.

C Y R U S.

Dynastia Assyriorum post Sardanapalum.

M E D I		A S S Y R I O.
1. Arbaces.		Phul.
		Teglath-phalasar.
4. Artycas.	Babyl.	Jareb.
	NABONASAR.	Sargon.
5. Phraortes.		Salmanasar.
		Sennacherib.
		Afarhaddon.

Dispensationem hanc Scaligerianam partim sequitur, partim refellit *Bion. Petavius*, qui opus Scaligeri de emendatione Temporum, in suo de doctrina temporum, emendandum suscepit. Hoc ejus opus consuli poterit ab eruditiss. Cæterum fatetur vir doctissimus totam hanc rem densissimis undique tenebris circumseptam esse, solisque penè niti conjecturis. Pro-

Probabilis, inquit, conjectura est, post Assyrios; aliquanto spatio defecisse ab *Medis Babylonis*, ac privatum sibi statuisse regnum duce *Nabonassaro*, quod regnum initio tenue, & Assyriis obnoxium, ab *Nabopolassaro*, ejusque filio *Nabuchodonosoro* amplificatum est, ut & *Medos* ipsos, Assyriosque sibi subjiceret. De qua re postea. Sed obscurissima sunt illius Imperii primordia; de quibus nihil præter conjecturam ferè reliquum habet historia. Hactenus *Petavius*.

Jacobus Vsserius * celebris annalium vet. Test. scriptor, priores partim secutus est, partim de suo aliquid addidit, quem hodiè, expresse ejus, vel tacito nomine, recentiores plerique Chronologi sequuntur.

Hac igitur est primæ Monarchiæ

D I S P O S I T T I O U S S E R I A N A.

Anno mundi	
1770. NEMROD post Diluvium	114. ante aram vulg. 2234.
2090. Amraphael, & Abraham.	
2242. Erechous, seu Belus Babylonius.	Isaac.
2466. Arabes succedunt.	Moses.
2682. BELUS Assyrius.	Deborah.
2737. NINUS.	Gedeon.
2789. SEMIRAMIS.	Jephre Troja capta.
2840. NINYAS F.	Samson.
post multos obscuros PHUL. 4.	
Reg. 15. 19.	
SARDANAPALUS F.	Achaz Rex Judæ nascitur.
D. 6.	ME-

Rationa. temp. p. 1. l. 2. c. 6.

* Religio- nis Angli- cana, Archiep- Armachanus m. 1655. at. 95.

M. E. D. I.	ASSYRII.	BABYLONIIT.
AREACES.	Ninus junior, Baladan seu seu Teglat-Phal-azar.	NABONASSAR.
ΑΠΡΩΓΟΙ.	Salmanasar.	Merodach F.
DEJOCES.	Sennacherib.	seu Mardo- kempadus.

ASAR-HADDON jungit
Assyrios & Babylon. aliter
Assaridinus.

Phraortes. Sacerduchinus, seu Nabuchor-
donosor libri Judith.
Cyaxares. Saracus, al. Chiniadanus.
Assyages. Cyri NABOPOLASSAR.
avus. NABUCHODONOSOR II.
dictus Magnus.

CYAXARES Cyri Meriglisornus.
ri avunculus, Laborosoarchodus.
seu DARIUS Nabodinus, seu BALTHASSAR.
MEDUS. Cyaxares, Darius Medus.

C Y R U S.

Ordinem hunc Usserianum sequitur hodie
Augustinus Calmet O. S. Bened. celebris Scri-
pturarum interpres. Ad amissum eum etiam
adoptavit Doctissimus BOSSUETIUS in disserta-
tione de Historia Universalis. Non abs re
mihi visum est clarissimi viri observationes,
quas subjungit, huc transferre. Necesse est,
inquit, hoc loco, qui ob difficultatem conciliandae
Historiae Sacrae, cum Profana, totius
Chronologiae intricatissimus est, non-
nihil subsistere. Observaveris procul dubio

Serenissime Princeps (Delphinum Galliae,
suum olim discipulum, alloquitur) quae-
de Cyro institui narrationem admodum disce-
rentem esse ab ea, quam tibi Justinus exhibuit,
apud quem nulla mentio secundi As-
syriorum Imperii, nulla Assyriorum Babylo-
niorumque regum illorum, qui in sacris li-
teris celeberrimi sunt, narrationem quoque
meam nullo modo congruere cum serie pri-
marum Monarchiarum, qualem ille adstruit,
ponens primam finisse in Sardanapalo, suc-
cessisse Medos, eosque desisse in Astyage
avo Cyri, post hos Persas ab Alexandro de-
bellatos.

Justino jungi potest Diodorus, una cum
plerisque auctoribus Graecis atque Latinis,
quorum monumenta ad nos usque pervener-
unt, qui omnes aliam viam tenent, ab ea
quam nos tenendam esse putamus.

Quod ad Cyrum attinet, de vita & rebus
ab eo gestis, inter auctores profanos neuti-
quam convenit. Nos secuti hac in parte
Hieronymum, Xenophonti potius adhaer-
endum existimavimus, quam Ctesiae scriptori
vano & fabuloso, quem interim Graecorum
plerique transcripserunt, uti Graecos, Justinus
& Latini; imò Xenophontem praetulimus
etiam Herodoto, magni licet iudicii histori-
co. Eo me impulit non modò major verisimilitudo
narrationis Xenophonticae, sed praesertim quòd accuratius congruat historiae sa-
cræ; quæ vel ob solam antiquitatem, par-
temque notabilem, quam in Orientis nego-
ciis Israelitæ habuerunt, Graecorum historiis
omnibus longè praefenda esset, etiamsi non
constaret (ut nobis certò constat) divini-
tus inspiratam esse.

Quod de tribus prioribus Monarchiis Graecorum

Hieroni-
mum
Don.

ci plerique scripserunt, dubium visum est iis qui inter eos præ ceteris sapientiæ laude floruerunt. *Plato* loquens de sacerdotibus Ægyptiorum generatim ostendit Græcos omnes in magna antiquitatis inscitia vixisse. *Aristoteles*, Assyriacarum rerum historias, ad fabulas relegare solebat.

In causa fuit, quod Græci serò ad scribendum accesserint, magisque delectare volentes curiosos popularium animos quàm solida veritate imbuere, monumenta secuti sint obscura atque confusa, satis habentes concinnos ea ordine digerere, de veritate parùm solliciti.

Et certè series ordinaria primarum trium Monarchiarum evidenter fabulosa est. Postquam enim sub Sardanapalo Assyriorum Imperio finem imposuere, in scenam profuerunt Medos, post hos Persæ, quasi verò Medorum potentiam successissent, Persæque à Medorum ruina dominatum fuissent auspici.

Atqui contra certum est, *Arbacem*, qui adversus Sardanapalum conjuravit, non occupasse Assyriorum Imperium, sed Medos dumtaxat in libertatem vindicasse. *Herodotus*, quem doctiores chronologi hæc in parte sequuntur, post annos demum à defectione quinquaginta, primum Medorum regem exhibet *Dejocem*, & aliunde constat ex concordi gravissimi hujus historici & *Xenophonis* testimonio, ut jam de ceteris nihil dicam, eo tempore, quod Medorum Imperio attribuitur, potentissimos fuisse Reges Assyriorum, quos totus formidaret oriens, quorumque, capti Babilone, imperium *Cyrus* evertit.

Si itaque plerique Græcorum, & qui eos secuti sunt, Latinorum, non meminerunt

regum illorum Babyloniorum; si nullum magno huic Imperio locum dant inter primas Monarchias; si in eorum denique libris nulla ferè mentio fit Regum in særis literis Historiisque orientalibus celeberrimorum, puta Teglath-phalafari, Salmanasari, Sennacheribi, Nabuchodonosori, aliorumque: id vel ignorantia Græcorum, qui plus operæ dare solebant eloquentiæ, quam inquirendæ veritati; vel certè jacturæ, quam fecimus, exactioris historiæ tribuendum esse videtur.

Promiserat sanè *Herodotus* editurum se historiam peculiarem rerum Assyriacarum, quam certum est non exare, si hæc temporum injuria perierit, si defuerit illi tempus eam componenti. Credi autem fas est historicum tam accuratum minimè prætermisurum fuisset secundum illud Assyriorum Imperium, ejusque Reges, cum *Sennacheribbum*, in eo quod extat opere suo, velut Assyriorum Arabumque regem memorasse legatur.

Strabo, qui Augusti Cæsaris temporibus vivebat, refert ea quæ *Megasthenes* scriptor antiquus vicinique temporum Alexandri Maced. de famosis Nabuchodonosori Chaldaeorum Regis victoriis conscripserat. Hunc ille exhibet Asia egressum usque ad Europæ fines penetrantem, terroremque armorum suorum in Hispaniam atque ad Columnas Herculis proferentem. *Ælianus* Thilgamum Assyriorum Regem nominavit, qui idem prorsus esse videtur cum eo, quem sacra historia Tilgath, seu Teglath nuncupavit. Exstat quoque apud *Ptolemaem* Regem Orientis canon sive catalogus, in quo varii recensentur Assyriorum Reges Græcis incogniti, quos non admodum difficile est cum SS. literarum monumentis redigere in concordiam.

Lore

Plat. in T. m.

Arist. Polit. V. 10.

Herod. lib. 1. c. 26. 27.

Herod. lib. 2. Xenoph. Cyrop. V. 11. &c.

Herod. l. 1. c. 28. 47.

Lib. 2. c. 91.

Strab. lib. XV.

Ælian. lib. XII. Hist. anim. c. 21.

Longum esset recensere quid de hac re in *Annalibus Syrorum*, quid apud *Berosum*, *Abydenum*, aut *Nicolaum Damascenum* olim legeretur. Horum aliorumque complurium pretiosa nobis fragmenta, ex libris qui suo tempore integri habebantur, *Iosephus*, *Eusebius*que servarunt, quorum testimonio non parum firmanur ea, quæ de antiquitatibus orientalibus, rebusque præsertim Assyriis sacrae Scripturae commemorant.

Quod ad *Medorum* Monarchiam attinet, quam plerique exteriorum in numero Imperiorum Orientis secundam statuunt, eamque à Persarum Imperio planè separatam, certum est perpetuè in Scripturis duo ista regna conjungi, quin & citra harum auctoritatem, ipse rerum gestarum ordo satis persuadet ita esse sentiendum.

Medorum, ante *Cyrum*, etsi non exigua esset potentia, majori tamen *Babyloniorum* Regum splendore, tota penè obscurabatur. Postquam autem *Cyrus* conjunctis *Medorum* & *Persarum* viribus *Babylonios* subjugavit, & legitima deinceps successione, uti ex *Xenophonte* docuimus, totius Orientis principatum obtinuit, Imperium, quod fundaverat, ab utraque natione nominari oportuit: ita ut res eadem sit *Medorum Persarumque* Imperium, tametsi *Cyri* bellicosa virtus splendorque nominis id effecerint, ut nomen *Persarum* prævaleret.

Non est etiam ab simile vero, ante bellum *Babylonicum*, Reges *Medorum* Græcis clariùs innotuisse, quod versus Græcorum colonias dominatum suum in minorem Asiam longius extendissent, quo facili fieri potuit, ut eos ferè solos ex Orientis Regibus cognoscentes, majoris Asiae Imperium eisdem

attribuerunt. Ita Reges *Niniviti*, Regesque *Babylonii*, tametsi potentiores, sed Græcis multo magis incogniti, in Græcorum quæ extant historiis, quasi oblivioni traditi sunt, totumque quod à *Sardanapalo* ad *Cyrum* usque tempus effluxit, *Medis* adscriptum fuit.

Non erit igitur deinceps tantoperè laborandum, ad conciliandam hac in re historiam Sacram cum Profana. Etenim quod ad primum *Assyriorum* Regnum attinet, hujus non nisi valde obiter sacrae literæ meminerunt, neque *Ninum* fundatorem ejus memorant, neque ullum ex successoribus ejus, si solum *Phul* excipias, propterea quod hujus gentis historia nihil ferè commune habeat cum rebus gestis populi Dei. *Secundo* porro *Assyrios* Græci aut penitus ignorarunt, aut quia obscurè admodum cognoverunt, à primis minimè distinxerunt.

Cum ergo objectabuntur nobis auctores illi Græci, qui tres priores Monarchias pro suo libitu disponentes, *Medorum* Imperium veteri *Assyriorum* ita substituunt, ut non nullam faciant mentionem, quod tamen sacrae literæ perhibent tam ingentis fuisse potentia, respondisse suffecerit hanc illos historia partem ignorasse, nec eos minus accuratissimis suis gentis historicis, quam Scripturis divinis hac in re esse contrarios.

Et, quod omnem difficultatem semel amputat, auctores sacri, temporibus, locisque viciniore regnis Orientalibus, scribentes insuper res gestas populi Hebraei, qui cum iisdem Imperiis multo major fuit rerum negotiorumque communicatio, etsi alia nulla præstarent, meritò tamen silentium imponent Græcis omnibus, & qui hos secuti sunt, Latinis.

Si quis interim vulgarem veterum Imperiorum ordinem præfactis tueri voluerit, ideoque ut Medis suis stet ordo, eis tantisper subijciendos putet Babylonios, post eum tamen, aut circiter, annos, defectione à Medis, in libertatem asserendos, sua utcumque servari poterit sacris literis auctoritas, sed cum Profanis Historiis difficilior erit conciliatio, quibus utique magis favent Scripturæ, dum ubique Medorum Persarumque regna conjungunt.

Addit post hæc *Eosuetius* alium obscuritatum fontem in antiquitatibus Babylonis & Medo Persicis, ejusdem nempe nominis diversissimam apud varias nationes pronuntiationem, præterquam quod eidem etiam Regi complura sæpè nomina & cognomina, diversissimæ significationis & soni, fuerint attributa, quæ proinde aliter atque aliter à diversis scriptoribus cfferuntur. Exemplà quæ adfert, apud ipsum videri possunt, quorum nonnulla ejusmodi sunt ut in iis, aliorum judicio, non attigerit veritatem.

Qui de his rebus plura desiderat, is præter authores alios innumeros, adire poterit *Chronicon sacrum Jacobi Tirini*, quod erudito ejus commentario in scripturam præmittitur, quodque doctis passim omnibus in pretio est. Tabulas etiam Chronologicas Sacras Vet. & Novi Test. auctore *Tournemino* S. J. scriptore hoc tempore notissimo, quas in secundo tomo novæ editionis Menochiani commentarii reperiet. Denique consulere poterit Antiquitates Babylonicas & Medo-Persicas, in *Prodromo Danielico* Joannis Gherardi Kerckherderii, Historiographi Cæsarei, ubi eruditas conjecturas lector inveniet.

Ut.

Ut ad rem nostram redeamus, in qua juxta veteres Monarchias tempora dividenda suscepimus, faciemur de prima nihil certè statui posse. *Pezzanus*, uti patet ex iis quæ ex ipso supra differimus, annos ei attribuit 2548. nempe à Nemrode, usque ad victum Baltassarum sub Dario Medo; atque adeo usque ad initium monarchiæ Cyri annos 2550. à Belo autem rege Ninives, & fundatore Monarchiæ Assyriorum, usque ad idem Cyri initium, annos, ejus supputatio continet, 1808. Minor longe est numerus, quem cum *Asseris* recentiores plerique qui Hebræa sectantur, hodiè exhibent à Nemrode usque ad Cyri Monarchiam annos numerant 1698. à Belo autem Assyrio usque ad eandem Cyri Monarchiam, annumque ante Chr. 538. annos duntaxat 786.

S. VIII.

IMPERIUM PERSARUM.

Persarum Imperium Græcis & Latinis longè notius fuit quàm Assyriorum. In hujus comparatione brevi tempore subsistit. Ex communiori hodie sententia duravit annis 207. à Cyri Monarchia, annoque ante Chr. 538. usque ad debellatum ab Alexandro Magno *Darium Codomanum*, decimum tertium ultimumque Regem Persarum, id quod anno 331. ante Chr. factum est.

Tota horum Regum successio, una cum præcipuis eventibus, sic breviter digeri potest.

Fo. C. 12.

Ann. ante
Eram vulg.

1. CYRUS anno vigesimo regni sui Persici, totius penè Orientis regno potitus, 538. Judæos in libertatem restituit, jabetque reverti in Patriam duce *Zorobabele*. Novem annis, novi hujus vastissimique Imperii habenas prudentissimè moderatus est. Ast nimio dilatarandæ dominationis studio flagrans, à *Tomyri* Scytharum Regina victus & obruncatus fuisse traditur, etsi ex *Luciano* alii eum aliter censent finisse.

2. CAMBYSES F. post Patris mortem 529. regnat in Asia VII. annis. Hic anno quinto regni sui, *Ægypti* accessione, Persarum auxit Imperium.

ÆGYPTII, gens antiquissima, suis hactenus regibus, suoque jure usi fuerant; tamen aliqui existiment, à Nabuchodonosoro Magno aliquanto antè fuisse subjugatos, deinceps jugum Chaldaicum excussisse, ad quod à Cambyse fuerint revocati. Mansit *Ægyptus* Persis subdita annis 112. usque ad annum undecimum *Darii Nori*, quo per *Amyntæum* Satram ab eorum dominatione subducta est, sed post annos 63. sub *Artaxerxe Ocho* in eorundem iterum redacta est potestatem, victo *Nactanebo* II. anno ante Chr. 350. finisque impositus est Imperio *Ægyptiorum*, quod per XXIX. Dynastias, partim collaterales, partim successivas, à *Mene* usque ad id tempus durasse ait *Pezronius* annis 2619. Alii ei tribuunt annos universim 1865. Alii denique plerasque illas dynastias fabulas putant.

Huic

Huic *Cambyse* edictum tribuit * *Josephus*, quo Judæi prohibiti fuerint instaurare Templum Hierosolymitanum, regem ad hoc instigantibus & sollicitantibus Samaritanis, aliisque vicinis nationibus.

3. MAGI, & præcipuè *Pseudo Smerdi* 522. live, ut alii vocant, *Pseudo-Danaoxares*, post mortem *Cambyse* regnant 7. mensibus.

4. Magorum fraude detecta, *DARIUS*, 521. *Hystaspis* filius, unus è septem conjuratis, à quibus magnus occisus est, equi hinnie rex electus, primùm adversus Babylonios, qui Magorum interregni occasione rebellaverant, dein in Scythas, mox contra Jonios proficiscitur, quibus dum Athenienses auxilia mittunt, *Belum* inter *Persas* & *Græcos* exoritur, in quo *Miltiades* Atheniensium ductor in agro *Marathonio*, haud procul Athenis, incredibilem Persis cladem intulit.

Darium hunc, *ESTHERÆ* Assuerum esse, communior hodie fert sententia. Sed de hac re, tam apud veteres, quàm recentiores, ingens est opinionum differentia. *Darius* certè in Judæos benignus fuit, eoque regnante Templum restitutum, urgentibus operas *Aggeo* & *Zacharia* Prophetis. Regnavit annos XXXI.

5. *XERXES* patre præ tristitia mortuo, regnare incipit anno 490. regnatque annos XX. Expeditionem in *Græcos* exercitu numerosissimo, etiam mari* ponte constrato & *Atho* monte perfosso, instaurat, non feliciore tamen, quàm pater, successu. Pulsis *Lacedæmoniis*, qui sub *Leonida* servabant *Thermopylas*, *Athenas* ingreditur jam derelictas, jubetque

* Antiq.
11. c. 3.* Hæles-
ponto.

que igne absumi: Sed virtute Themistoclis Atheniensis, navali praelio ad SALAMINA superatus, & ad fugam compulsum fuit anno.

Paulo post Mardonius dux ejus, cum reliquis exercitus in Græcia relictus, Pausania Lacedæmoniorum Regis auspiciis, apud Plataeas Bæotiae, ad internecionem deletur. Eodem die apud Mycalen Joniae promontorium, ducibus Leotychide Lacedæmonio, & Xantippo Atheniensis, classis Persica profligatur.

6. ARTAXERXES LONGIMANUS Xerxis filius, interfecto patri sufficitur anno regnatque annis (uti Pezronio aliisque videtur) XLVI. Anni regni ejus septimo ESDRAS diploma obtinet * ad Remp. Judaicam reformandam & cum magna Judæorum multitudine Hierosolymam proficiscitur. Anno autem ejusdem vigesimo restituendæ Hierosolymæ potestatem accipit * Nehemias Regis Pincerna, anno ante Chr. 454. indeque incipiunt LXX. HEBDOMADÆ DANIELIS. Nehemias æqualis fuisse videtur MALACHIAs ultimus Prophetarum.

Eodem regnante exarsit in Græcia BEL-LUM PELOPONNESIACUM, inter Lacedæmonios & Athenienses, quod annis XXVII. varia sorte gestum Atheniensibus tandem planè funestum fuit, quando à *Lysandro* ad * *Ægos potamos* prorsus debellati, & omnibus rebus exuti sunt, muris quoque urbis everfis, & præfectis XXX. viris, qui miseris imperitarent.

Aliquot mensum deinceps interveniunt Reges Persarum.

7. XERXES II. Artaxerxis filius, à

tra-

fratre (8) SOGDIANO occisus: quem brevi intervallo (9) OCHUS etiam frater, qui postea DARIUS dictus est, cognomento NOTHUS, & vita & regno spoliavit. Regnavit annos XIX. ab anno Hic fœdus cum Lacedæmoniiis iniit ad opprimendos Athenienses, eo tempore quo bellum Peloponnesiacum acerrimè gerebatur.

10. ARTAXERXES à felicitate memoria MNEMON dictus, imperavit anno XLIII.

11. Successit ARTAXERXES OCHUS 360. Mnemonis filius, atrox & sævus, qui Phœnices & Ægyptios, ejecto Rege Nestanebo, in ordinem redegit, horumque Imperio, uti supra dictum est, finem imposuit. Regnavit annos XXIII.

12. ARSES sive Arsames Ochi filius, 338. à Bagoa Eunuchus apud Persas potentissimo, & Ochi patris ejus percussore, suffectus, ab eodem ipse anno tertio regni sui, cum omne prole regia, interfectus fuit.

13. Itaque DARIUS CODOMANUS, ex milite Rex, ejusdem Bagoæ factione succedit, regnatque sex annis. Tribus praeliis, 1. ad amnem *Granicum*, non procul Cyzico in Asia minori: 2. ad *Issum* in Ciliciæ faucibus; 3. ad *Arbelæ* urbem Assyriæ, ab ALEXANDRO MAGNO devictus & Asiæ regno spoliatus est. Atque hic fuit *Occasus Imperii Persici*, quod in statua Nabuchodonosori, in pectore & brachiis *Argenteis* figurabatur, in visione autem Danielis, *Vrso*, cui terni essent dentium ordines, simile fore prænuntiabatur.

Se-

* 1. Esdr.

7.

* 2. Esdr.

2.

* Locus est in Chersoneso Thraciæ.

Ante Chr.

Cap. 73.

Secunda hæc bestia citò evanuit: nempe Persarum Reges nimio dilatandi Imperii studio occupati, successuque destituti, in iis præsertim bellis, quæ adversus Græcos, viros tunc fortissimos, susceperunt, regni vires & potentiam exhaurerunt, ac sensim pessumdederunt: cumque postremis eorum temporibus, sub Philippo Rege & Alexandro filio ejus, vehementer invalesceret Macedonia, Persæ, qui gliscienti potentie totis viribus opponere se debuerant, nimia sui fiducia aliorumque contemptu id neglexerunt, & perierunt.

S. IX.

RES JUDÆORUM POST CAPTIVITATEM BABYLONICAM.

RES Judæorum à Captivitate Babylonica ita tribus posterioribus Monarchiis immixta ac intertextæ sunt, ut in harum serie de illis sæpenumero mentio facienda recurat, eo magis quòd ad elucidandam historiam tum Sacram, tum Ecclesiasticam, & utriusque gustum aliquem propinandum, hæc à nobis succincta temporum tractatio præcipuè suscepta sit. Operæ pretium igitur visum est, ut ex Josepho aliisque authoribus claficis, una hic, succinctaque serie, & quasi conglobatim infereremus, quæ Judæorum fors fuerit sub tribus hisce Monarchiis: id quod suis deinceps locis, ordine temporis paulo enucleatius disponetur.

Anni ante
re Abram
vulg. Chr.

338.

Judæi itaque à Babylonia reducti, inter multas vicinarum gentium infestationes, Hierosolyma

rosolyma Templumque instaurarunt. Nullos aliquamdiu Reges habuere, sed PERSIS Tributariis, suis tamen legibus utebantur, Suprema aliqua in suos præditi potestate.

Cum ALEXANDER Macedo Asiam Persis eriperet, Jaddus Pontifex cum Sacerdotibus & Urbana multitudo obviam ei processerunt, benigneque ab eo habiti, & in fidem accepti sunt.

Post hujus mortem, Regibus Ægypti primum, dein Syria tributa pendentes, multas insuper ab utrisque, de Cælesyriæ possessione inter se contententibus, vexationes & oppressiones passi sunt. At à nullo duritiæ habiti, quam ab Antiocho Epiphane, qui ut Judæos ab avita religione ad gentilium sacra traduceret, Jovis Olympii simulacrum templo invexit, acerbissimeque in miseros saviit, sed tandem * inutiliter poenitens, horrendo interitu sævitie suæ poenas dedit.

Excusso interea Macedonico jugo, ASMONEIS ducibus, in libertatem sese vindicare coeperunt, quæ in re paulo post, * Romanorum Lacedæmoniorumque societate firmati sunt. Mortuo Matathia, qui primus in desertum secesserat, filii ejus JUDAS, JONATHAS & SIMON consequenti ordine populi ducatum gerentes, non semel cum exigua manu formidabiles hostium copias, Deo protegente, fugarunt. Jonathas & Simon, unà cum principatu gessere etiam Pontificatum, quo & Judam triennio ante mortem functum fuisse scribit Josephus.

Ad Simonis posteros uterque transit. JOANNES HYRCANUS ejus filius, Templi Samaritici, quod in monte Garizim constructum fuerat, everfor, patrias Dei leges, avitamque religionem propugnare perrexit. Hujus Dances, Gen. Temp. Notio. E filius

Ante
ram Chr.

332.

334.

* 2. Mach.
6. & lib. 2.

c. 9.

168.

* 1. Mach.
capp. 8. 12.

14.

135.

Ante A-
ramChrist.
107.

filii ARISTOBULUS Regium nomen & diadema primus assumpsit, sed exiguo tempore tenuit.

106. Successit frater ejus ALEXANDER JANNEUS, annisque XXVII. praeuit. Eo defuncto ALEXANDRA uxor ejus, quae & *Salina* dicta fuisse reperitur, IX. annis regnum tenuit, Sacerdotio in filium HYRCANUM collato, cui cum matre defuncta, ARISTOBULUS minor non frater, & Regnum & Sacerdotium eripuisset, Pompejus, qui Mithridate victo, victicia per Orientem arma circumferebat, causa cognita, controversiam diremit, & Aristobulo catenis victo Romanque misso, Hyrcanum ea lege regnare permisit, ut in fide & clientela Pop. Romani maneret.
63. Antipater Idumaeus, homo pecuniosus & novarum rerum cupidus, in illa fratrum dissensione Hyrcano adhæsit. Dein Judææ Procurator à Julio Cesare constitutus, HERODEM filium Galilææ præfecit annos natum

47. 25. Exinde Parthis ab ANTIGONO Aristobuli filio mille talentorum pactione in Judæam excitis, Hyrcanus in eorum manus incidit, auribusque mutilatus, & abductus est: Herodes ad Antonium, à quo paulo ante tetrarchiam unā cum Phasaelo fratre obtinuerat, Romam profugit, ubi præter spem Rex Judæorum à Senatu appellatus est. Antigonus, qui tribus interim annis totidemque mensibus in Judæa regnaverat, expugnatis tandem ab Herode, Romanorum ope, Hierosolymis, captus, & Antiochiæ, jussu Antonii securi percussus fuit. Ita ad Herodem religionem quidem Judæam, sed nationem Idumæam, atque ad Alienigenam, sceptrum à Juda translatus est, quo etiam factum est, ut eo regnante Messias nasceretur.
37. Cum

Cum ad Imperium pervenisset Augustus, regnum Herodi & confirmavit & auxit. Quam autem hic superbè & crudeliter eo usus fuerit, inde conjice, quod non modo Hyrcanum Mariamnes conjugis suæ avum, ejusdemque fratrem Aristobulum, quem antè Pontificem fecerat, sed & ipsam dein Mariannem, duosque quos ex ea susceperat filios Alexandrum & Aristobulum, præclaræ indolis adolescentes, occiderit, atque ita totum Asmonæorum genus sustulerit; quod ubi expendere, idoneum utique judicabis, qui, Christum ad necem quærens, innumerabilem Infantium sanguine, ambitioni suæ crudelitati- que litaret. Quamquam præter mentem, quibus nocere visus est, plurimum profuit, cum Innocentes hæcæ victimas, seu Martyrum primicias, cælo transcripsit. Ceterum non diu dilata vindicta est, si quidem intra ejusdem anni spatium horrendo foetissimoque morbo extinctus est.

Hujus filii, qui crudelitati ejus superstites fuere, paternum regnum dispersit: est Augustus Caesar, ita quidem ut PHILIPPUM Betanæ, Trachonitidi, & Auranitidi; Herodem ANTIPAM Galilææ & Perææ Tetrarcham daret: majorem autem natu ARCHELAUM præficeret Judææ & Samariæ Ethnarcham, quem post IX. annos crudelitatis accusatum, Viennam in Gallias deportandum curavit, Judæa in Provinciam redacta, quæ ex illo tempore multis deinceps annis per Procuratores, nomine Romanorum, administrata fuit, cujusmodi Pontius Pilatus fuit, sub quo JESUS CHRISTUS mundi redemptor passus est. Is mortuo Tiberio Romam reversus, Viennam Galliæ exularum missus est, ubi paulo post, sub annum Christi 41. iniquitatis & ignaviæ suæ vindex, sibi ipsi manus intulit.

Ante A-
ramChrist.

Anni A-
ramChrist.
10.

10.

33.

Anni A.
ra Chr.

Incerat Herodes Antipas Tetrarchiam, quam acceperat, regens, ob Herodiam uxorem Philippi fratris sui, quam abduxerat, à JO-
ANNE BAPTISTA Messia præcursore correptus, eundem in arce Macherunte captivum decollari iussit. Christum quoque servatorem tempore passionis ejus, ut fatuum aspernatus est, remisitque ad Pilatum. Tandem à Cajo Cæsare in exilium missus, primum Lugdunum Galliarum; mox etiam, ut à patria longius abesset, in Hispaniam relegatus est.

39.

* Cap. 12.

40.

41.

44.

Eod. anno

49.

53.

Tertius est Herodes, proprio nomine AGRIPPA dictus, Herodis senioris ex Aristobulo nepos, de quo in * Actis Apostolorum mentio fit. Hic à Cajo Cæsare Rex Tetrarchiæ Philippi & Lysaniæ appellatus, dein à Claudio Imp. ceteris avi sui Herodis possessionibus auctus fuit; desinitque tantisper Judææ, Romanorum esse provincia. Jacobum fratrem Joannis occidit gladio. Videns autem quia placeret Judæis, apposuit ut apprehenderet & Petrum; volens post Pascha producere eum populo. Sed misit Dominus Angelum suum, & eripuit eum de manu Herodis, & de omni expectatione plebis Judæorum. Tandem Agrippa immensæ superbiæ ac divinitatis affectatæ justissimas pœnas dedit, quando percussit eum Angelus Domini, & consumptus à verminibus, exspiravit.

Agrippa minor, prioris filius, in paterno regno non successit, sed regulus factus est Chalcidena in Syria, quæ postmodum à Claudio Cæsare cum Philippi Tetrarchia & Abilene permutata fuit.

Judæa igitur, Agrippa seniore, divina, uti dictum est, vindicta sublato, Romanorum rursus Provincia facta est, ab iisque Pro-

cura-

curatores accepit, è quorum numero fuere Felix & Porcius Festus, apud quos Paulus captivus, pro se & Christiana Fide causam dixisse * legitur, præsentibus etiam, cum coram Festo loqueretur, Agrippa juniore ejusque conjuge Berenice. Tandem procurante Judæam Gessio Floro exortum est BELLUM JU-
DAICUM, quo Vespasianus Galilæam & Judæam perdomuit: Titus Hierosolymam cepit, incendit, delevit; uterque de Judæis triumphavit.

Quis fuerit insaufa nationis exitus, postquam, negato damnatoque Messia, desinit esse populus Dei, ex Flavio Josepho Historico Judæo, qui excidio interfuit, & aliunde notum est. Elapsis à Christi morte annis 37. (quod tempus partim saluti electorum, partim pœnitentiæ perfidorum concessum fuerat) ejusdem prædictio impleta est. Urbs ingrata, Deo hominibusque rebellis, & quod omnium caput est, Filii Dei Messia sibi promissi interfestrix, malis numquam antè auditis oppressa & funditus tandem excisa est. Durante obsidione horrenda fames inclusos mœnibus in eam rabiem impulit, ut humanis vescerentur carnibus, ac natorum etiam corpora matres absumerent. Pestis intra sævit, & feralia adversus invicem odia templum ipsum abominationibus, & humano sanguine repleverunt. Plusquam undecies centena hominum millia, quorum plurimi pro festo Paschæ celebrando in urbem aliunde convenerant, una illa obsidione perierunt. Reliqui, capta urbe atque succensa, ad 97. millia in captivitatem abducti, aut pro mancipiis divenditi, & quaquaversum dispersi sunt.

At nondum quievit turbidum hominum genus. In Cyrenaica, Ægypto & Cypro

E 3

sub

Anni A.
ra Chr.

60.

* Act. cap.
24. 25. &
26.

66.

70.

Joseph lib.
7. de excid.

Anni 116.
116.
116.

sub TRAJANO primum tumultuati sunt, quos ille cladibus aliquot attrivit, sed superba gentis spiritus omnino non repressit. ADRIANI Imper. temporibus vehementius consurrexerunt, instigati maximè à quodam BAR-COCHEBA, id est, *Stella filio*, qui Judæorum se liberatorem, promissumque Messiam venditabat. Huic ingenti numero Judæi adhæserunt, qui post multa prælia, tandem per Julium Severum, quem è Britannis Adrianus acciverat, paulatim oppressi & internectione deleri sunt. Narrat Dio cæsa eo bello quingenta octoginta Judæorum millia; præter innumerabilem multitudinem, quam fames, morbus, aut incendium absumpsit, aded ut Palestina penè ad solitudinem redacta sit. Ut autem plenius impleteretur quod Salvator prædixerat, non remansurum in rebelli & ingrata civitate *Lapidem super Lapidem*, rudera quoque Hierosolymæ, quam instaurare cœperant Judæi, funditus deicienda, novumque ibi oppidum constituendum curavit *Adrianus*, quod de suo nomine *Æliam* nuncupavit, & ex illo tempore sub pœna mortis vetitum fuit ne Hierosolymam Judæi adirent: nisi quod uno quotannis die lugendi gratia adire concessum fuisse referatur. Ita gens infelix, juxta Prophetarum oracula, quæ ad sui convictionem circumferre non desinit, in sua tot jam sæculis cæcitate & perfidia obstinata voluntate persistens, toto orbe vagatur, sine Rege, sine Principe, sine Templo, sine Altari, sine Sacrificio, in fine tamen sæculi ad Christum convertenda.

Gr. Naz.
Oratio 12.
Arist. Pol.
laus apud
Euseb. Hist.
Eccl.
IV. 6.
Vide Dan.
9. 26. Osee
3. 4.

S. X.

S. X.

IMPERIUM ALEXANDRI ET REGNUM GRÆCORUM.

Non erit, credo, importunum, si brevissimè aliquid hoc loco præmittatur de *Rebus Græcorum*, quæ Alexandri tempora præcesserunt. In Græcia celebre præ ceteris nomen adepti sunt, *Athenienses*, *Lacedæmonii*, *Thebani*, atque *Macedones*.

ATHENIENSES ingenio primum, & eloquentia, morumque urbanitate famam inclytam consecuti sunt. Mox etiam fortitudine bellica, quæ cum alibi, tum præcipuè adversus Persas enituit, usque aded ut & de Imperio dilarando cogitantes, insulas maris Ægæi, & maritimas Joniæ civitates magna ex parte occupaverint. Ita sensim instantur successibus, & insolescunt. Odium invidiamque incurrunt vicinorum. Exoritur *Bellum Peloponnesiacum*. Prævalent *Lacedæmonii*. Athenas capiunt, diripiunt, & XXX. eis tyrannos imponunt. Recuperarunt quidem ope *Thrasybuli*, Athenienses libertatem: at numquam pristinum decus, gloriæ, aut vires. Quin & hæ postmodum vehementer accisæ sunt, quando adversus Philippum Macedoniæ Regem, crescentemque in dies potentiam ejus, instigante & perorante *Demosthene*, sese erigere voluerunt. Satiussuisset Atheniensibus, si suis contenti angustis, exiguum quem habebant numerum incolarum, intra urbem suam retinere, quam ad externos, Imperii fines propagare maluissent.

Sparta live LACEDÆMON, Atheniensium
E 4. Æmu-

æmula, severitate disciplinæ & Lycurgi legibus celeberrima, & ipsa, cum altius, quam prius erat, elevare se voluit, cecidit, à *Conone* Atheniensium, atque ab *Epaminonda* Thebanorum Duce profligati, agrè deinceps Lacedæmonii civitatem suam tueri potuerunt.

THEBANI, postquam Duce *Epaminonda* domuissent Lacedæmoniorum superbiam, ipsi quoque ab *Alexandro* Macedone, non modò domiti, sed funditus eversti sunt.

MACEDONES, qui ab initio viles, ceterisque ferè Græci erant contemptui, sub *Philippo* Rege, instructisque ab eo *Phalangibus*, cristas erexerunt. Erat hic gerendi belli peritissimus, homo sagax, eloquens, subdolos & versipellis, idoneusque visus reliquis Græciæ suæ popularibus, qui contra Persas, Græcorum omnium ductor eligeretur. Verùm cum expeditionem parat, ex improvviso occiditur. Succedit *Alexander* F. vixdum viginti annos natus, quem Deus exercituum, qui mutat tempora & ætates, transfert regna atque constituit, evertendo Persarum regno destinaverat. Habebat in exercitu universim XXXV. virorum millia, at milites veteranos, diu exercitatos, inopiam, famem scimque perpeti pridem assuetos. Invadebat innumerabiles Persarum copias, sed inexpertas, divitiis deliciisque affluentes, & ipsa sua multitudo laborantes. At super hæc omnia invictum ei animum indiderat Deus. Ergo ubique victor, ab Hellesponto usque ad Indos, sex annorum spatio propagat Imperium: quod cum sex deinceps annis tenuisset, insatiabili semper ambitione flagrans, immatura morte extinguitur, ductibusque suis in contraria studia euntibus

regnum discerpendum relinquit, ut paulò post, alteri locum cederet potentiori. *Parthorum* interea ultra Euphratem exurgit Imperium. *Armenia* deficit, suosque sibi Reges designat. *Macedonia*, seu ROMANIS vicinior, ab iisdem prima subigitur. Dein *Syria* vehementer imminuta, regnante *Antiocho Magno*: postremò & ipsa, profligato *Tigrane* *Armenia* Rege, in provinciam redacta est. *Aegyptus* secuta est, ceteraque tandem Imperii illius provinciæ eandem ferè sortem subierunt. Hæc jam paulo distinctius, servato ordine temporis, exhibenda sunt.

ALEXANDER itaque Rex Macedonum, à * *Carano*. XXI. annos natus 20. *Philippo* patri successit, eodem anno, quo *Darius Codomannus* Persarum suscepit Imperium. Haud scio an terribilius unquam in orbe terrarum *Dei Flagellum* extiterit. Prædonem certè truculentiorē Asia nullum vidit. Sed *Dei Minister* erat in iram, instar rubinis omnia prostraturus. Hinc, ob victoriarum cursum velocissimum, in *Danielis* prophetia, quæ expeditionem ejus * plusquam ducentis annis antecessit, comparatus est *Pardo quaternis alis* instructo, cui potestas divinitus data est: item *Hirco*, qui veniebat ab Occidente super faciem totius terræ, & non tangebatur terram. Venit autem usque ad *Arietem cornutum* (regnum Persarum) cui cornibus suis ventilanti contra Occidentem, Aquilonem, & Meridiem, nullæ ante hæc bellia resistere potuerant, & cucurrerit ad eum in impetu fortitudinis suæ. Cūque appropinquasset propè arietem, effervens est in eum, & percussit arietem (tribus præ-

* *Macedonia* Regni in *Carano* incaperat annis 559. ante initia *Alexandri* ante Chr. 894.

* *Prior* Dan. 7. pertinet ad annum ante Chr. 535. posterior, Dan. 8. ad ann. 532.

his suprà memoratis, & comminuit duo ^{Ante} cornua ejus (Persarum nempe Medorum. ^{ante} que potentiam) & non poterat ^{arab.} *Aries* re- ^{un-} sistere ei, tamen educeret copias vige-
 ses, ut minimùm numerosiores, cum ter-
 tio praelio, ad vicum Gaugamela, non
 nisi quinquaginta Græcorum millia, Per-
 sarum verò undecies centena, fuisse me-
 morentur. Arietem nihilominus in ter-
 ram Hircus misit & concussit, & ne-
 mo quibat liberare eum de manu ejus.
 Hircus autem Magnus factus est nimis,
 & usque in hodiernum diem apud omnes
 penè gentes MAGNI nomine nuncupatur.
 Sex nempe annorum spatio non
 modò totam Orientis Monarchiam ade-
 ptus est, sed longè etiam ultra Persarum
 limites propagavit, ad Indum, usque &
 Oceanum profectus. Ceterùm tot victo-
 riis elatus, modum tenere non potuit.
 Præter temulentia vitium, quod vitæ
 ejus perpetuam, afflavit infamiam, Bar-
 barorum, quos vicerat, mores induc-
 bat, Divinis quoque honoribus expetitis.
 Babylonem itaque regressus, cum Impe-
 rium tenuisset annos sex & menses de-
 cem, præmatura morte, intemperantiæ,
 crudelitatis, & affectatæ præsertim divi-
 nitatis justissimas pœnas dedit anno.

324.

Post mortem Alexandri, orta de for-
 mando rerum statu discordia, provinciæ
 inter principes sunt distributæ, qui cum
 mutuis sese bellis exagitarent, quatuor
 præcipue regna exorta sunt, id quod &
 * Cap. 8. 8; Daniel diserte prædixerat: * Cumque cre-
 visset, inquit, fractum est corpus magnam,
 & orta sunt QUATUOR CORNUA subter il-
 lud, per quatuor Ventes Cali. Regnorum il-
 lo-

torum Principes fuere *Ptolomæus* in ÆGY-
 PTO: *Seleucus* in Babylonia & SYRIA: ^{Ante} *Cassander*, (post Aridæum Alexandri fra-
 trem) in MACEDONIA: *Antigonus* in
 ASIA. Minora alia, ut Pergami, Bithy-
 niæ, Paphlagoniæ, Ciliciæ, Cappado-
 ciæ, prætermittimus. Non nisi Ægyptium
 & Syriacum ad historiam sacram aliquid
 faciunt. Regnum *Ptolomæorum* in Ægy-
 pto, à *Ptolomæo Sotere* annoque ante Christ.
 323. usque ad *Cleopatram* mortem, annum-
 que ante Chr. 31. duravit annis 292. *Selen-*
cidarum in Syria, qui numero plures fue-
 runt, annis dumtaxat 249. ab anno, scili-
 cet, ante Chr. 312. usque ad 63. adeò ut
 Syria annis circ. 32. citius quàm Ægyptus &
 Romanorum concesserit potestati.

REGUM ÆGYPTI.

Hæc est Series.

1. *PTOLOMÆUS Soter* LAGI F. à quo
 commune *Ptolomæorum* & *Lagidarum* no-
 men derivatum est, primus post Alexan-
 dri mortem Ægypti Rex, Cyrenis,
 Phœnicia, & Palæstina quoque sub-
 actis, ingentem *Judeorum* numerum in
 Ægyptum deportavit. Regnavit annis
 XL. m.

284.

2. *Ptolomæus PHILADELPHUS* F. duo-
 bus, aut tribus annis ante mortem pa-
 tris, consors Imperii factus, post patris
 obitum regnavit annos XXXVI. m.

247.

Hic Judæos benignius habuit, eoque re-
 gnante, studio & opera *Demetrii Phale-*
rei, numerosissima Alexandriæ biblio-
 theca collecta fuit, ad quam exor-
 tandam

E. 6.

nandam, divinas scripturas ab Judæis as-
servatas, Græcè converti jussit, missis
ab Eleazaro summo Sacerdote LXXII. in-
terpretibus, an. ante Chr. 284. vel 277.
ut alii cum *Vsserio* sentiunt. Atque hæc
vulgaris opinio est, quam vetusti quidam
patres, *Iustinus*, *Irenæus*, & alii haule-
runt ex libro inscripto nomine *Aristia*.
Sed de ea re celebris disceptatio est.

3. Ptolomæus *EVERGETES* F. à filio,
per antiphrasim Philopatore dicto, occi-
sus.

4. Ptolomæus *PHILOPATOR* F. patrici-
da, victorque Antiochi Mag. Regis Sy-
riæ m. 204.

5. Ptolomæus *EPIPHANES* F. pupillus
& quinquennis, à Romanis defensus. m. 180.

6. Ptolomæus *PHILOMETOR* F. sexcen-
nis, sub tutela matris *Cleopatra*, Roma-
na legatione ab Antiochi Epiphanis in-
juria, & insidiis liberatus est. Regnavit
annos 33. m. 146.

Onias hoc tempore, Judæorum Sacer-
dorio exclusus Templum Hierosolymi-
tano simile, permissu Regis, ædificat in
tractu Heliopolitano, loco, qui inde
Union dictus est: hoc annis 221. Judæis
Ægyptiis sacrosanctum fuit, donec à Ve-
spasiano dirui jussum est.

7. Ptolomæus *EVERGETES* II. Fr.
etiam * *PHYSCON* cognominatus, ho-
mo impurissimus, immanis crudelitatis,
& multiplex parricida. m. 117.

Judæi *Hierosolymitani* regnante *Physo-
ne* scribunt ad Judæos Ægyptios de ce-
lebrando festo Tabernaculorum mensis
Casleu. 2. Machab. 1.

8. Ptolomæus *LATHURUS* F. qui iro-
nicè

nicè *Philometoris* cognomen habuit, quod *Anni*
nullus regum, teste *Pausania*, * majori ante
matris odio exagitatus fuerit. Cum re-
gnasset cum matre invida annos XVII.
pellitur ab eadem, & substituitur frater. 100.

9. Ptolom. *ALEXANDER*, matricida.
Hic cum matre *Cleopatra*, aut potius
nomine illius mater imperat annos x.
quam cum interfecisset, ipse pellitur,
revocaturque

Ptolom. *LATHURUS* ex Cyprio, &
VIII. annis solus imperat. *

10. Ptolom. *AULETES*, Lathuri no-
thus, ejectionis ob largitiones in Romanos
factas, restituitur per *Gabinium* Syria
Præsidem, favente *Pompejo*. m.

11. Ptolomæus *DIONYSUS* puer, *Au-
leta* filius, *Cleopatra* frater, sub tutore
& rectore Eunuchis, cui nomen *Photi-
nus*. *POMPEJUM* de patre benemeriti-
tum, cum in Ægyptum fugisset, truci-
dari jussit: ipse autem à C. JULIO CÆ-
SARE victus postmodum, vitam in Nilo
merso navigio, finit.

12. Ab hujus sorore *CLEOPATRA*,
M. Antonii amoribus famosa, Ægyptium
regnum, ut præmium *Belli Actiaci*, ad
AUGUSTUM Cæsarem translatum, Roma-
nae Provinciae formam induit: ille autem
ab eo tempore MONARCHIAE ROMANÆ ini-
cium fecit, anno

REGUM SYRIÆ

Eodem. fere temporis intervallo, successio Annæ
sic habet.

1. *SELEUCUS* I. *Nicator* dictus, auctor

* Aliqui
cum Eufe-
bio Syn-
cello &
Scaligero
Evergetæ
II. à Phi-
sone di-
stinguunt.
Strabo, lo-
sephus,
Clemens
Alex. &
Athenæus
eundem
esse confir-
mant.

* *Actia*
Chr. p. 7.

39.
81. * Hic ali-
qui inter-
ferunt *Alexandri*
II. *Lathuri*
filium.

42.

31.

Antia

Atam

Chr.

regni Syro Macedonum, annis post Alexandri mortem XII. Regnavit deinceps annos XXXII. m. Anni ante aram Chr. 280.

2. Antiochus I. SOTER F. annis XVIII. m. 262.

Primis hisce duobus imperantibus, totus penè Oriens Syriæ subdebatur.

3. Antiochus II. F. * THEOS dictus à Milesiis, quos Tyranno liberaverat. m. 246.

4. Seleucus II. CALLINICUS F. annis XX. m. 226.

PARTH, qui sub hujus patre Antiocho Theo rebellare cœperant, jam prælio certare ausi cum Seleuco Callinico, fraternis discordiis vexato, novum duce A R S A C E regnum constituerunt anno ante Chr. 250. quod sensim pleraque Orientis invasit provincias. Id in Arsacis familia substitit annos circiter 480., usque ad Artabanum. à PERSIS superatum anno Eræ vulg. 230. Persæ deinceps Reges habuerunt 28, quorum primus Artaxerxes, ultimus Ormisdas Iesdigerdes à SARRACENIS victus est an. Christi 632.

5. Seleucus III. CERAUNUS F. ann. 3. Hunc in bello Attalico extinctum, frater excipit 223.

6. Antiochus III. cognom. MAGNUS, Romanis bellis notissimus. Sæpius ab Romanis victus, omni tandem cis Taurum Asia, ab iisdem multatus fuit. Regnavit annos XXXVII. m. 187.

Qui sequuntur, solis cladibus, aut malefactis, aut fictis nominibus ferè noti sunt.

7. Seleucus IV. PHILOPATOR F. an. XI. m. 176.

8. Antiochus IV. EPIPHANES Fr. hostis &

& persecutor Judæorum acerbissimus, Anni ante aram Chr. 164.
ann. XII. m.

9. Antiochus V. EUPATOR, F. Epiphanis, sub tutore Lysia ann. 2. m. 162.

89. DEMETRIUS SOTER Philopatoris filius, qui Roma elapsus, ubi obses erat, Antiochum & tutorem occidit. I. Macc. 7. ann. XII. usque ad: 141.

Quatuor hi posteriores iniqui omnes fuisse Judæis.

II. ALEXANDER BALAS, genus mentitus ann. X.

12. Demetrius NICATOR, Soteris filius, annos III.

Latuit deinceps captivus apud Parthos.

13. Antiochus VI. Alexandri filius, sub tutela Diodoti Tryphonis.

14. TRYPHON, oppresso pupillo.

15. Antiochus VII. SIDETES dictus Eusebio, frater captivi Demetrii. Victo Tryphone regnat ann. IX. à Phraate victus vitam sibi ipsi eripit. 129.

Demetrius ex captivo iterum Rex, an. IV. m. 125.

16. Alexander II. ZEBINA, Ægyptii mercatoris filius. m. 124.

17. Seleucus V. filius Demetrii Nicatoris, Alexandri temporibus partem Syriæ tenuit; à matre autem Cleopatra Ægyptia, Ptolomæi Physconis forore, interemptus est.

18. Antiochus VIII. GRYPUS dictus, Demetrii Nicatoris & Cleopatæ minor filius, à matre contra Alexandrum Rex constitutus, ut nomen penes filium, Imperium penes matrem esset. Matre interfecta, Epiphanem se cognominavit. Regnavit ann. XXIX. m. 97.

19. An:

* In numeris Seleucidarum plures hoc cognomen habent.